

סֵפֶר
זוהר לְפוֹרִים הַשָּׁלֵם

כִּרְד א'

הַלְכוּת בַּסֵּת

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל אורח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א'
הזהיר ממשלה חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (הארז"ל)

עמ"י

בנינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בני מנחם ספי "שולחן ערוך"
מפני בחינתו פשוט ונבון
נתן חכמתו ודא שולחן ערוך
ועם מנהגיו בידו
(בשם ספרו "אמרי אור")

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

ג' ליון

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

תנו ובגן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרות בעצרת הלכות חג בחג

בנינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זצ"ל
בני מנחם ספי "ורמ"א"
מפני בחינתו ישרה ויחי
רח אורו שבת וראש חודש
ויים משהו בידו
(בשם ספרו "תורת משה")

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי דיעות התורה. ויתברני עושה לשם וחדר קודש צא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתתרים יאהרונת"י על ידי הנעלם ברחילו ורחמימו ביהודקא שלים בשם כל ישראל.

לא עכב דדעת כל אדם עם הברכה לבער אם נמצא (כל בו):

סימן תלג – דיני בדיקת חמץ, ובו י"א סעיפים

א. הבדיקה צריך שתהיה לאור הנר ולא לאור הלבנה ואם עבר ולא בדק ליל י"ד כשבודק ביום י"ד לא יבדוק לאור החמה אלא לאור הנר ואכסדרה שאורה רב אם בדקה לאור החמה דיו והוא הדין כנגד ארובה שבחדר:

ב. אין בודקין לאור האבוקה אלא לאור הנר ולא בנר של חלב ולא של שומן ולא של שמן אלא בנר של שעווה. (הגה: והוא יחידי אבל שתי נרות ביחד אפילו קלושים דינם כאבוקה) (מהר"ל בשם אגודה):

ג. בודק כל המקומות שיש לחוש שמא הכניסו בהם חמץ ולכן כל חדרי הבית והעליות צריכים בדיקה שפעמים אדם נכנס בהם ופתו בידו אבל אצרות יין שאין מסתפק מהם וכן מתבן וכיוצא בו אינם צריכים בדיקה:

ד. חורי הבית וזיוין הבולטים מהכתלים שאינם גבוהים הרבה ולא נמוכים הרבה צריכים בדיקה אבל הגבוהים שאין יד האדם מגעת שם והנמוכים פחות משלשה טפחים אינם צריכים בדיקה:

* * *

עבדים היינו עד לכפר על כל עונותינו ופוסקים לומר ברכי נפשי (מנהגים):

סימן תלא – זמן בדיקת החמץ, ובו ב' סעיפים

א. בתחילת ליל י"ד בניסן בודקין את החמץ לאור הנר בחורין ובסדקין בכל המקומות שדרך להכניס שם חמץ:

ב. יזהר כל אדם שלא יתחיל בשום מלאכה ולא יאכל עד שיבדוק ואפילו אם יש לו עת קבוע ללמוד לא ילמוד עד שיבדוק ואם התחיל ללמוד מבעוד יום אין צריך להפסיק. (ויש אומרים שצריך להפסיק וכן קודם נראה לי עיקר):

סימן תלב – דין ברכת בדיקת חמץ, ובו ב' סעיפים

א. קודם שיתחיל לבדוק יברך אשר קדשנו במצותיו וצונו על ביעור חמץ. ואם התחיל לבדוק בלא ברכה יברך כל זמן שלא סיים בדיקתו (כל בו). ויזהר שלא ידבר בין הברכה לתחילת הבדיקה וטוב שלא ידבר בדברים אחרים עד שיגמור כל הבדיקה כדי שישם אל לבו לבדוק בכל המקומות שמכניסין בו חמץ:

ב. בברכה אחת יכול לבדוק כמה בתים ואם בעל הבית רוצה יעמיד מבני ביתו אצלו בשעה שהוא מברך ויתפזרו לבדוק איש איש במקומו על סמך ברכה שבירך בעל הבית. הגה: ונוהגים להניח פתיתי חמץ במקום שימצאם הבודק כדי שלא יהא ברכתו לבטלה (מהר"י ברי"ן). ומיהו אם לא נתן

סדר הלימוד ליום הפורים
יום א' משלשים יום קודם הפסח

"ומתחילין מיום הפורים עצמון"
(חק ענין, פרי חדש, שו"ע התניא – עפ"י הגמ' סנהדרין י"ב, רש"י ר"ה ו. וסנהדרין פ"ג, תוס' בנורות נ. ועוד)

הלכות פסח

סימן תכט – שאין נופלין על פניהם כל ניסן, ובו ב' סעיפים

א. שואלים בהלכות פסח קודם לפסח שלשים יום. הגה: ומנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח וכל מי שדר בעיר י"ב חודש צריך ליתן לזה (אור ודוע):

ב. אין נופלים על פניהם בכל חודש ניסן ואין אומרים צדקתך בשבת במנחה ואין מספדין בו ואין מתעניין בו להזכיר בצבור והבכורות מתענים בו בערב פסח. הגה: גם אין אומרים צדוק הדין בכל חודש ניסן ונהגו שאין מתעניין בו תענית כלל אפילו יום שמת בו אביו או אמו אבל תענית חלום מתענין ואין אומרים מזמור לתורה ואל ארך אפים ולמנצח בערב פסח ולא ביום טוב (מנהגים). ונוהגין להרבות קצת באכילה ושתייה ביום אחר החג והוא אסרו חג (גמרא ורש"י פרק לולב):

סימן תל, ובו סעיף אחד

א. שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול מפני הנס שנעשה בו. הגה: והמנהג לומר במנחה ההגדה מתחילת

הנה מובא פה ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחוקק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בפתי כנסיות וכבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל התכרים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכות" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים [י"ד אדר]. יום א' משלשים יום קודם הפסח זוכה לזמנים צדיקים!

מוטח לו שני

חטא כל השנה

כל הזהיר
מתשרו חמץ
בפסח

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארץ "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
 שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א"
 תזוהר ממשנהו חמץ כפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"י"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

ג' ליון

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

טו אדר
יום ב'
משלשים יום
קודם הפסח

תנו רבנן חשה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמרו: הנינו רוצה ללמוד. כדי שביאנו התלמוד לידנו מעשה. ולידי מדות ישרות. ולידי ודעות התורה.
 וכהיני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנתיבם יאהדונה"י
 על ידי הנעלים ברחליו ורחמינו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

בדיקה אחרת כגון אם יטלנו עכבר בפניו או אם יחסר לחמו כגון שיניח עשר ככרות וימצא תשע אבל בסתם שאינו יודע אם חסר ממנו אם לא לא ואם כפה עליו כלי ולא מצאו אינו צריך לבדוק כדאי אדם נטלו לכך יכפה עליו כלי או יתלנו באויר או יניחנו בתיבה מקום שאין עכבר יכול לבוא:

ב. אחר הבדיקה מיד בלילה יבטלנו ויאמר כל חמירא דאיתיה ברשותי דלא חזיתיה ודלא ביערתיה ליבטיל וליהוי כעפרא דארעא. הגה: ויאמר הביטול בלשון שמבין (מהר"י ברי"ן). ואם אמרו בלשון הקודש כל חמירא כולל חמץ ושאר (תרומת הרשן סימן קל"ד), אבל בשאר לשונות צריך להזכיר כל אחד בפני עצמו (דברי עצמו). טוב לחזור ולבטלו פעם אחרת ביום י"ד סוף שעה חמישית קודם שתגיע שעה ששית שמשנתגיע שעה ששית נאסר ואין בידו לבטלו. הגה: ואין לבטל ביום אלא לאחר ששרף החמץ כדי לקיים מצות שריפה בחמץ שלו (מהר"י):

ג. בביטול היום יאמר דחזיתיה ודלא חזיתיה דבערתיה ודלא בערתיה:

ד. שולחו יכול לבטל (וכשמבטל שליח צריך שיאמר חמצו של פלוני יהא בטל וכו') (תשובת מהר"י ברי"ן). אם אין האיש בביתו יבטל במקום שהוא ואם אינו עושה כן טוב שתבטל אשתו:

* * *

שישלים בדיקתו שאינו עוסק במצוה יחפש אחר מחט שנאבד לו ויבא לידי סכנה והני מילי בסתם אבל בידוע שיש תחתיו חמץ אם אין עליו גובה שלשה טפחים צריך להוציאו משם במרא וחצינו בענין שאין בו סכנה ואם יש עליו גובה שלשה טפחים מבטלו בלבו ודוי:

ט. מרתף שמסדרין בו שורות של חביות זו אצל זו עד שנתמלא כולו וחוזרין ומסדרין שורות אחרות על התחנות עד הקורה אין צריך לבדוק אלא שורה העליונה ואחרת למטה ממנה והיינו שורה על פני רוחב המרתף ולא על כל שטח המרתף אלא העליונה הרואה את הקורה ואת הפתח ואחרת למטה ממנה:

י. בתי כנסיות ובתי מדרשות צריכים בדיקה מפני שהתינוקות מכניסים בהם חמץ:

יא. המכבד חדרו ב"ג בניסן ומכיון לבדוק החמץ ולבערו וזהו שלא להכניס שם עוד חמץ אף על פי כן צריך לבדוק בליל י"ד. הגה: וכל אדם צריך לכבד חדריו קודם הבדיקה (מרדכי ריש פסחים). והכיסים או בתי יד של בגדים שנותנים בהם לפעמים חמץ צריכין בדיקה (מהר"י):

סימן תלד – דינים הנהגים תיבך
אחר הבדיקה, ובו ד' סעיפים
 א. אחר הבדיקה יהא נזהר בחמץ שמשויר להצניעו כדי שלא יצטרך

סדר הלימוד ליום ט"ו אדר
יום ב' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תלג – דיני בדיקת חמץ

ה. גג היציע והמגדל שגניהם משופעים ומפני כך אין גניהם ראויין לשום תשמיש אינם צריכין בדיקה אפילו הם בתוך הבית:

ו. רפת של בקר אינו צריך בדיקה שאם היה שם חמץ הבהמות יאכלוהו וכן לול של תרנגולים אינו צריך בדיקה מפני שאם היה שם חמץ התרנגולים יאכלוהו וכן אמצעה של חצר אינו צריך בדיקה שאם היה שם חמץ העורבים ישאר עופות המצויים שם יאכלוהו והני מילי משפק חמץ אבל ודאי חמץ לא. הגה: אבל לקמן סימן תמ"ה סעיף ג' מבואר דמותר להשליך חמץ במקום שהעופות מצויים כל שכן שאין צריך לבער משם אפילו חמץ ודאי עד לאחר זמן איסורו:

ז. חור שבין יהודי לחבירו כל אחד בודק עד מקום שידו מגעת והשאר מבטל בלבו ודוי ושבין יהודי לעכו"ם אינו צריך בדיקה בכל שמה ואמר כשפים הוא עושה לי ונמצא בא לידי סכנה:

ח. כותל שנשתמש בו חמץ בחורין ונפל ונעשה גל אפילו אינו גבוה ג' טפחים כדי חפישת הכלב אין צריך לבדוק תחתיו כיון שיש בו סכנת עקרב שמצויים בגלים חיישינן שמה אחר

הנה מובא פה ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יומוד כל הלכות פסח קודם חג הפסח. וזהו מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בקתי כנסיות ובכתי מדרשות. ובשמחות. ולקבץ התכרים וידידים. וקמות את הכבים להיות יבן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכות" בכל יום. שהוא "תורה" לשמחה! וכל המזכה את הרבים [ט"ו אדר]. יום ב' משלשים יום קודם הפסח! זוכה לבנים צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארץ 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
 שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א'
 הזהיר ממשוהו המין בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (הארוז"ל)

עשיר

עמ"י

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

טו אדר
 [יום ג']
 משלשים יום
 קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
 לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
 לשלשים יום – עמוד אחד ליום
 תנו רבנן חטה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
 של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

גליון
 ג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מדות ישראל. ולידי ודעת התורה. ונברכיני עושה לשם ייחוד קודשך בריך הווי ושיכונתיה בשם יהוה ובשם ארנ"י מתקדמים יאהרונת"י על ידי הנעלים ברחמינו ברחמיך שלים בשם כל ישראל.

מצות ביעור (אף על פי שהנכרי יכנס לבית בפסח ויש אומרים שאינו צריך כשנכנס בו הנכרי) (טור):

סימן תלז – המשכיר בית לחבירו, על מי חל חובת ביעור, ובו ד' סעיפים

א. המשכיר בית לחבירו לצורך י"ד וממנו ואילך וקנהו באחד מהדרכים ששכירות קרקע נקנה בו אם עד שלא מסר לו המפתח חל י"ד על המשכיר לבדוק ואם משטר לו המפתח חל י"ד על השוכר לבדוק:

ב. השוכר בית מחבירו כ"ד ואינו יודע אם הוא בדוק אם הוא בעיר שואלו אם בדקו ואם אינו בעיר חזקתו בדוק ומבטלו בלבו ודיו:

ג. המשכיר בית לחבירו בחזקת בדוק ונמצא שאינו בדוק על השוכר לבדוק ואינו מקח טעות ואפילו במקום שבדוקים בשכר שהרי מצוה הוא עושה. הגה: ויש אומרים דצריך להחזיר לו שכר הבדיקה הואיל והתנה בהדיא שיהיה בדוק (המגיד פרק ב' ומשמע לעיל סימן י"ד):

ד. בית שהוחזק שלא בדקו המשכיר ואמרו אשה או עבד או קטן אנו בדקנוהו הרי אלו נאמנים והוא שיהא קטן שיש בו דעת לבדוק:

* * *

צריך לבדוק. הגה: ואוצר חטים שיש חטים מחומצים בקרקעית הבור אם נעשה האוצר שלשים יום קודם הפסח אינו זקוק לבער אלא מבטלו בלבו ודיו מיהו לאחר פסח כשמפנה האוצר אסור ליהנות מאותן חטים ואם אין שם חמץ ידוע אלא ספק מותר למכור האוצר כך ביחד (תשובת הרשב"א סימן ע"ז):

ב. ויש אומרים דקודם ל' יום שאינו צריך לבדוק היינו כשאין דעתו לחזור בתוך הפסח ואף על פי שדעתו לחזור קודם הפסח או אחריו אינו צריך לבדוק כיון שהוא קודם שלשים (וכשיגיע פסח יבטלנו) אבל אם דעתו לחזור בתוך הפסח צריך לבדוק אפילו מראש השנה ואם שכה ולא בדק יבטל כשיגיע הפסח ולא יברך על הבטול. הגה: גם אשתו תבדוק ותבטל בביתו דילמא ישכה לבטל במקום שהוא (כל ב'):

ג. ישראל היוצא מבית נכרי תוך שלשים יום ונכנס בבית אחר בעיר זו או הולך לעיר אחרת אינו צריך לבער בית הנכרי שהרי יקיים מצות ביעור באותו בית אחר אבל אם הוא מפרש או יוצא בשיירא ולא יכנס בפסח בבית יש מי שאומר שחל עליו חובת הביעור כיון שהוא תוך ל' יום וצריך לבער בית הנכרי שהוא יוצא ממנו כדי לקיים

סדר הלימוד ליום ט"ז אדר יום ג' משלשים יום קודם הפסח

סימן תלח – דין מי שלא בדק בליל י"ד, ובו סעיף אחד

א. לא בדק בליל י"ד יבדוק ביום י"ד באיזו שעה שיזכור מהיום לא בדק כל יום י"ד יבדוק בתוך הפסח לא בדק בתוך הפסח יבדוק לאחר הפסח כדי שלא ישל בחמץ שעבר עליו הפסח שהוא אסור בהנאה ועל הבדיקה שלאחר הפסח לא יברך:

סימן תלז – דין המפרש בים, והיוצא בשיירא, ובו ג' סעיפים

א. המפרש מיבשה לים או יוצא בשיירא ואינו מניח בביתו מי שיבדוק תוך שלשים יום זקוק לבדוק. (ולא יברך אז על ביעור חמץ) (כל ב'). קודם שלשים יום אינו צריך לבדוק (וכשמגיע פסח יבטלנו) (טור) ואם דעתו לחזור קודם הפסח צריך לבדוק ואחר כך יצא דחיישינן שמא יחזור ערב פסח בין השמשות ולא יהיה לו פנאי לבער וכן העושה ביתו אוצר תוך שלשים יום זקוק לבדוק ואחר כך כונס אוצרו לתוכו קודם שלשים יום אם דעתו לפנותו קודם הפסח צריך לבדוק ואחר כך עושהו אוצר ואם אין דעתו לפנותו קודם הפסח אינו

הנה מוכח פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. קמור אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולקבץ החברים ונדירים. לזכות את הרבים להיות יבן עולם הבא" על ידי לימוד 'הלכה' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה'! וכל המוכה את הרבים [ט"ז אדר]. יום ג' משלשים יום קודם הפסח זוכה ל'כנים צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארצה 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
 שעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מוציא עם רב'א'
 הזהיר ממשנהו המז' בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"י"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

י"ז אדר
 [יום ד']
 משלשים יום
 קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

ג' ליון
 ד'

תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצות הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כפי שביאנו הפלמוך לירי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי ורעות התורה.
 ובהריני עושה לשם יחדו קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתקדים יאהרונה"
 על גבי הנעלים בקהילו וקהימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום י"ז אדר
יום ד' משלשים יום קודם הפסח

סימן תלח – עכבר שנכנס למקום
בדוק וככר בפיו, ובו ב' סעיפים

א. עכבר שנכנס לבית בדוק וככר בפיו ונכנס אחריו ומצא פירוורין אפילו כדי כל הככר צריך לחזור ולבדוק הבית אחר הככר שהכניס לפי שאין דרכו של עכבר לפרר והני פירוורין מעלמא אתו ולא מאותו ככר אבל אם תינוק נכנס לבית בדוק וככר בידו ונכנס אחריו ומצא פירוורין אינו צריך לחזור ולבדוק שהזקתו שאכלו ואלו הפירוורין שנפלו ממנו בשעת אכילה שדרך התינוק לפרר ויש אומרים שאם אין בפירוורין כדי כל הככר צריך לחזור ולבדוק. (דיני עכבר נכנס ויוצא השמיט הרב הואיל ולא שכיח):

ב. כזית חמץ למעלה על הקורה מחייבים אותו מחייבין אותו להביא סולם להורידו מפני שפעמים יפול מהקורה אבל אם היה חמץ בכור אין מחייבין אותו להעלותו אלא מבטלו לבנו ודיו:

סימן תלט – דין מי שברק ולא מצא מספר ככרות שהניה, ובו ד' סעיפים

א. ט' צבורין של מצה ואחד של חמץ ובא עכבר ונטל ולא ידענו אם נטל חמץ או אם נטל מצה ונכנס לבית בדוק צריך לחזור ולבדוק, מיהו אם הככר קטן שיכול העכבר לאכול תלין

להקל שאכלו ואין צריך לבדוק (טור), שכל הקבוע כמחצה על מחצה ואם פירש הככר ממקום קביעתו ונטלו העכבר משם אין צריך לחזור ולבדוק דכל דפריש מרובא פריש:

ב. ב' צבורין אחד של חמץ ואחד של מצה וב' בתים אחד בדוק ואחד שאינו בדוק ובאו שני עכברים זה נטל חמץ וזה נטל מצה ואין ידוע לאיזה בית נכנס זה שנטל החמץ וכן שני בתים בדוקים וצבור אחד של חמץ ובא עכבר ונטל ואין ידוע לאיזה בית נכנס או שידע שנכנס לאחד מהם ונכנס אחריו ובדק ולא מצא כלום או שבדק קצת מהבית ומצא ככר אינו צריך לחזור ולבדוק. (כך הם דברי הרמב"ם אבל מסקנת הפוסקים אינו כן):

ג. הניה ט' ככרות חמץ ומצא י' צריך לבדוק אחר כל הט' וכן אם הניה עשרה ומצא ט' צריך לבדוק אחר כל ה' שאנו אומרים מה שהניה נטל ואלו אחרים הם ויש אומרים הני מילי בקשורים יחד אבל אם אינם קשורים יחד אין צריך לבדוק אלא אחר האחד:

ד. הניה חמץ בזוית זו ומצאו בזוית אחרת צריך לחזור ולבדוק:

סימן תמ – דין חמצו של נכרי שהופקד אצל ישראל, ובו ד' סעיפים

א. נכרי שהפקיד חמצו אצל ישראל אם הוא חייב באחריותו מגניבה ואבידה

בין שהוא בכיתו בין שהוא בכל מקום ברשותו חייב לבערו. הגה: ואפילו חזר והפקידו ביד נכרי אחר (הגהות אלפסי פרק קמא דפסחים ב'). ויש אומרים שאפילו אינו עליו אלא שומר חנם שחייב בפשיעה חייב לבערו ואפילו אם אינו חייב באחריותו בדין אלא שידוע שהנכרי אלם ויכפהו לשלם אם יאבד חייב לבערו ויש חולקים:

ב. ואם אינו חייב באחריותו אינו חייב לבערו אפילו אם כבש תחת ידו כגון שהוא גר תושב ושרוי עמו בחצר וצריך לעשות לפניו מחיצה גבוה י' טפחים כדי שלא ישכח ויאכלנו. הגה: ונכרי שהניח חמץ בבית ישראל בלא רשותו כופה עליו כלי (ריב"ש סימן ת"א) ודוקא ביום טוב אבל אם הוא קודם יום טוב צריך לעשות מחיצה (עיין לקמן סימן תמ"ו סעיף א'):

ג. נכרי שנכנס לבית ישראל וחמצו בידו אינו זקוק להוציאו אף על פי שהישראל רואה חמץ של נכרי אינו בכך כלום אבל אסור להעלותו עמו על השלחן ואפילו בהפסק מפה:

ד. ישראל שהפקיד חמצו אצל ישראל חבירו או אצל הנכרי אף על פי שקבל עליו הנפקד אחריות עובר עליו [אף] המפקיד:

הנה מובא פאר ספר שולחן ערוך הלכות פסח מוהל"ק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחר ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל המכרים וירידים. לזכות את הכמים להיות יבן עולם הקא' על ידי לימוד 'הלכות פסח' בכל יום. שהוא 'תורה לשמחה' וכך המזכה את הרבים [י"ז אדר]. יום ד' משלשים יום קודם הפסח זוכה לבנים צדיקים!

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל אורח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
 שעל ידי "מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמב"א"
 הזהיר ממשלה המין בפסח – מובטח לו שלא יהמא כל השנה (הארז"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו רבנן חטה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג באהג

יח אדר
 [יום ה']
 משלשים יום
 קודם הפסח

גליון
 ה'

קודם הלימוד יאמר: הנני הוצה ללמוד. כדי שוביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מרות ישראל. ולידי ידעת התורה. נהכיני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם ארנני מתנתידים יאהרונה"י על ידי הנעלים בקהילתנו ורחמינו ביהודאא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום י"ח אדר
יום ה' משלשים יום קודם הפסח

- סימן תמא – דיני מי שהלוה על חמץ, וכו' סעיפים**
- א. נכרי שהלוה לישראל על חמץ ומשכנו בידו ואמר ליה מעכשיו יהא שלך אם לא אפרע לך לזמן פלוני והגיע הזמן ולא פרעו מותר אפילו לא הגיע הזמן שקבע עד אחר הפסח דמשהגיע הזמן ולא פרעו נקנה לו למפרע והוי ליה חמצו של נכרי:
 - ב. ישראל שהלוה לנכרי על חמצו אם משכנו בידו ואמר ליה מעכשיו והגיע הזמן אפילו אחר הפסח ולא פרעו אפילו אין אחריותו עליו אסור משום דקני ליה למפרע אבל אם לא אמר ליה מעכשיו ואין אחריותו עליו מותר:
 - סימן תמב – דין תערובת חמץ, וכו' סעיפים
 - א. תערובת חמץ עוברים עליו משום כל יראה וכל ימצא כגון המורייס וכותח הבבלי ושכר המדי וכל כיוצא באלו מדברים הנאכלים אבל דבר שיש בו תערובת חמץ ואינו ראוי לאכילה מותר לקיימו בפסח כגון עריבת העבדנין שנתן לתוכה קמח ועורות אפילו נתנן שעה אחת קודם זמן הביעור הרי זה מותר לקיימו ואם לא

1. נהגו לגרר הכתלים והכסאות שנגע בהם חמץ ויש להם על מה שיסמוכו ואם יש חמץ בסדק שאינו יכול לחטט אחריו יטיה עליו מעט טיט:
 2. בצק שבסדקי עריבה אם יש כזית במקום אחד חייב לבער ואם לאו אם היה עשוי לחזק בו שבוי העריבה או לסתום בו נקב בטל במיעוטו ואם לאו חייב לבער:
 3. היו בו שני חצאי זיתים כב' מקומות וחוט של בצק ביניהם רואים כל שאילו ניטל החוט ניטלין עמו חייב לבער ואם לאו אינו צריך לבער במה דברים אמורים בעריבה אבל בבית אף על פי שאם ניטל החוט אין ניטלין עמו חייב לבער מפני שפעמים מקבץ אותם היה חצי זית בבית וחצי זית בעליה חצי זית בבית וחצי זית באכסדרה חצי זית בבית זה וחצי זית בבית שלפנים ממנו הואיל ואלו החצאי זיתים דבוקים בכותלים או בקורות או בקרקעות אינו חייב לבער אלא מבטלו בלבד ודיו:
 4. חמץ שנתעפש קודם זמן איסורו ונפסל מאכילת הכלב או ששרפו באש (קודם זמנו) (ר"ן) ונחרך עד שאינו ראוי לכלב או שייחדו לישיבה וטח אותו בטיט מותר לקיימו בפסח:
 5. דיו שהוא מבושל בשכר שעורים מותר לכתוב בו:
- נתן העורות ונתן הקמח קודם ג' ימים לשעת הביעור מותר לקיימו שהרי נפסד והבאיש תוך שלשה ימים חייב לבער וכן הקילור והרטיה והאספלנית והתריאק"ה שנתן לתוכו חמץ מותר לקיימן בפסח שהרי נפסד צורת החמץ:
 - ב. הפת עצמה שעופשה ונפסלה מלאכול הכלב ומלוגמא שנסרחה אינו חייב לבער:
 - ג. בגדים שכבסו אותם בחלב חטה וכן ניירות שדבקו אותם בחמץ וכל כיוצא בזה מותר לקיימן בפסח שאין צורת החמץ עומדת. הגה: ולכן מותר לרבק ניירות בחלון תוך שלשים לפסח ויש מחמירין אם נראה מבחוץ (תרומת הדשן סימן ק"י ופסקו סימן קמ"ט ומהר"י):
 - ד. דבר שנתערב בו חמץ ואינו מאכל אדם כלל או שאינו מאכל כל אדם כגון התריאק"ה וכיוצא בו אף על פי שמותר לקיימו אסור לאכלו עד אחר הפסח ואף על פי שאין בו מן החמץ אלא כל שהוא הרי זה אסור לאכלו. הגה: ולקמן סימן תמ"ז סעיף ד' בהג"ה יתבאר דיש חולקים ומתירים אם נתבטל קודם הפסח והכי קיימא לן:
 - ה. שכר שעושים מחיטים ושעורים חייבים לבערו וכן אם העמיד גבינות בחלא משכר שעורים או חטים חייב לבערם:

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחר ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחמא כל השנה. נא לפרסם בפתי כנסיות וכבתי מדרשות. ובשוחות. ולכל הקברים וירידים. לזכות את הרבים להיות יבן עולם הבא על ידי לימוד הלכות פסח כל יום. שהוא תורה לשמה! וכל המזכה את הרבים [י"ח אדר]. יום ה' משלשים יום קודם הפסח וזכה לזכרון צדיקים!

עמ"י

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בית המדרש הגדול
בפראג
בשנת ה'תקל"ח
בבית המדרש הגדול
בפראג
(בית המדרש הגדול)

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל אורח "הלכות פסח" שלשים יום קודם התג
שיעל ידי "מפעל עולמו ללימוד שולחן ערוך מוצר עם רמ"א"
הזהיר ממשהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יהמא כל השנה (הארז"ל)

עש"י

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זצ"ל
בית המדרש הגדול
בפראג
בשנת ה'תקל"ח
בבית המדרש הגדול
בפראג
(בית המדרש הגדול)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

י"ט אדר
[יום ו']
משלשים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות פסח בצורת הלכות חג בחג

גליון
ו'

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. גלידי מרות ישראל. גלידי נדיעת התורה.
נבחרני עושה לשם יחיד קודקשא בריהו הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה"י
על ידי הנעלים ברחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום י"ט אדר יום ו' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תמב – דין תערובת חמץ

א. עריבות שלשין בהם חמץ אין לסמוך על מה שרוחצים אותן בחמץ ומנקרין החמץ מהן כי אי אפשר לנקרן שלא ישאר בהן בין הכל בזית והכלי מצרפו וצריך ליתנן במתנה לנכרי עד לאחר הפסח או לטוחן בטיט והוא הדין לבצק שבכלי נסרים שאינו יכול להוציאו. הגה: וטוב לעשות כן בכלים שמניחין בהם קמח כל השנה (מהרי"ו) וכן בכלים שמניחים בהם פת כל השנה ומפה שהיתה מונחת על שק קמח לא מהני לה ניעור וצריכה כבוס כדי להשתמש עליה בפסח (מהרי"ל):

סימן תמוג – דין חמץ בערב פסח לאחר שש, ובו ג' סעיפים

א. חמץ משש שעות ולמעלה ביום י"ד אסור בהנאה, (אפילו חמצו של נכרי אסור ליהנות ממנו) (טור סימן ת"ן וריב"ש אסור ליהנות ממנו) ואסורו חכמים שתי שעות קודם הדינו מתחלת שעה חמישית ומיהו כל שעה חמישית מותר בהנאה ורשאי למכרו לנכרי אפילו הרבה ביחד שודאי לא יאכלנו קודם פסח ויכול להאכילו לבהמה היה ועוף ובלבד שיעמוד עליהם לראות שלא יצניעו ממנו ויבער מה ששיירו ממנו ומתחלת שעה ששית ולמעלה אסורו גם בהנאה. הגה: ובשנת העיבור שהיום ארוך אלו הארבע שעות לפי ענין היום

ומותר לאכול חמץ עד שליש היום (רמב"ם פירוש המשנה ריש ברכות ומהרי"ו). ויש אומרים עד ב' שעות קודם הצות (תרומת הדשן סימן קכ"א):

ב. ישראל שהיה בידו חמצו של ישראל אחר בפקדון יעכבנו עד שעה חמישית ואם לא כעליו ימכרונו לנכרי ואם לא מכרו חייב לבערו בזמן איסורו אפילו אם אינו חייב באחריותו:

ג. אם קנו שום דבר בחמץ אחר שש שעות מותר מפני שחמץ אינו תופס דמיו:

סימן תמד – דין ערב פסח שחל להיות בשבת, ובו ח' סעיפים

א. י"ד שחל להיות בשבת בודקין ליל שלשה עשר ומבערים הכל לפני השבת ומשיירין מזון שתי סעודות לצורך השבת דסעודה שלישית זמנה אחר המנחה ואז אינו יכול לעשותה לא במצה ולא בחמץ אלא במצה עשירה וצריך לעשותה קודם שעה עשירית. הגה: ובמדינות אלו שאין נוהגין לאכול מצה עשירה כדלקמן סימן תס"ב סעיף ד' בהג"ה, יקיים סעודה שלישית במיני פירות או בבשר ודגים כדלעיל סימן רצ"א סעיף ה' בהג"ה:

ב. טוב לבער בערב שבת קודם הצות כדי שלא יבואו לטעות בשאר שנים לבער אחר הצות (וביום השבת יבטלנו) (טור):

ג. אין מבשלין לשבת זה דייסא וכיוצא בזה ואין עושין בו פת הצנומה בקערה. הגה: ואם עבר ובשל והמאכל דבוק בקדירה ואי אפשר לקנתו יש להדיחו מעט להעביר החמץ (מהרי"ו):

ד. אחר שאכל בשבת זה סעודת שחרית יעור המפה שאכלו בה וינקח הקערות באצבעו ויטמנם מן העין עם שאר כלי החמץ ואם נשאר פת יכול ליתנו לנכרי על מנת שלא לצאת בו לרשות הרבים דרך הערמה ודבר מועט:

ה. אם נשאר חמץ אחר שאכלו מבטלו וכופה עליו כלי עד מוצאי יום טוב ומבערו:

ו. אף על פי שלא ישאר החמץ בבית אחר סעודת שחרית צריך לבטל החמץ כדרך שהוא מבטל בשאר שנים:

ז. ההולך ביום ארבעה עשר לדבר מצוה כגון למול את בנו או לאכול סעודת אירוסין בבית חמיו ונזכר שיש לו חמץ בביתו אם יכול לחזור לביתו ולבער ולחזור למצותו יחזור ויבער ואם לאו יבטלנו בלבו ואם היה הולך להציל מן הגנה ומן הדליקה ומהמפולת ומיד העכו"ם יבטלו בלבו ולא יחזור אפילו יש שהות ואם יצא לצורך עצמו יחזור מיד עד כמה הוא חוזר עד כביצה פחות מכאן מבטלו בלבו ודיו:

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחר ימים. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מכתב שלא יהמא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל התכרים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הפא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים [י"ט אדר]. יום ו' משלשים יום קודם הפסח זוכה לבנים צדיקים!

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארץ "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מהבד עם רמב"א" הזהיר ממשוהו המין בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"ז"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום

לימוד שולחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום – עמוד אחד ליום

תנו ובגן חשה תיקון להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו על יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצות הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לירי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ודיעות התורה. ובהריני עושה לך יחוד קודש שאי בריוף הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהדונה"י על ידי הנעלים בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

אפילו הוא מעופש הרבה שאנו תולים לומר בכל יום אפה פת חם ונתנו עליו ולפיכך הרבה להתעפש:

סימן תמוז – דיני תערוכות חמץ בתוך הפסח, ובו י"ב סעיפים

א. חמץ בפסח אוסר תערוכות בין במינו בין שלא במינו במשהו אפילו בהנאה. הגה: וצריך לשרוף הכל ולא סגי בפדיון דמי החמץ ולמכור השאר (מרדכי פרק קמא דפסחים ופסקי מהרא"י סימן קס"ד ותשובת מהר"י ברי"ף). מיהו כלים שנתבשל בהם מותרים לאחר הפסח ואין צריכין שכירה או הגעלה (דברי עצמו ותוספות פרק כל שעה). ודין תערוכות כדין שאר תערוכות אלא שמה שאוסר בשאר תערוכות פחות מס' אוסר בחמץ במשהו אבל אם בשאר תערוכות לא היה צריך ששים אלא קליפה או נטילת מקום אף בחמץ כן שחם בהם בלא רוטב די בקליפה כשאר איסורים וכן אם נגע כר חמץ בככר מצה ושניהם חמץ ואין שם דבר המפפפון לא אסר אלא מקום מגעו בלבד לפי שאינו מבליע יותר. הגה: ובדין ריחא מלתא לענין תבשיל שיש בו חמץ עם שאר תבשילין יש מקילין במקום הדחה מותר בשאר איסורים (מרדכי פרק כל שעה) ויש מחמירין דמשהו מיהא איכא (הגהות סמ"ק ותוספות ד"ף). ודוקא במקום ששייך בו ריחא אלא דבשאר איסורים לאו מילתא היא כמו שיתבאר ביורה דעה סימן ק"ח בסיעתא דשמיא:

ג. קודם זמן איסורו יכול להשליכו במקום שהעורבים מצויים שם ואם מצאו אחר זמן איסורו שלא אכלוהו העורבים אף על פי שהמקום הפקר לא יניחנו שם אלא יבערנו. (ואם לא מצא חמץ כשדק ישרוף הכלי שלקח לבדיקה כדי שלא ישכח חובת ביעור (מהרי"ל):

סימן תמוז – דין מי שמוצא חמץ בתוך המועד, ובו ד' סעיפים

א. המוצא חמץ בביתו אם הוא בחול המועד יוציאנו ויבערנו מיד ואם הוא יום טוב יכפה עליו כלי עד הלילה ואז יבערנו, (לפי שלא יוכל לטלטלו ביום טוב (ריב"ש), גם לשרפו במקומו (אסור) (ר"ף):

ב. יש מי שאומר דיום טוב שני דינו כחול המועד לענין זה:

ג. גגו של נכרי שהיה סמוך לגגו של ישראל ונתגלגל החמץ מגגו של נכרי לגגו של ישראל הרי זה דוחפו בקנה ואם היה כשבת או ביום טוב כופה עליו כלי (דאסור לטלטלו ביום טוב (ושבת):

ד. מצא פת בפסח בביתו ואינו יודע אם הוא חמץ או מצה מותר אפילו באכילה דאולינן בתר בתרא ואם הוא מעופש הרבה שאי אפשר לו להתעפש כל כך משכנס הפסח אז ודאי הוא חמץ ואם עברו מימי הפסח שנוכל לתלות שנתעפש משכנס הפסח עד עתה אם אנו נוהגים לאפות בפסח פת חם בכל יום תולין להקל

סדר הלימוד ליום כ' אדר יום ז' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תמוז – דין ערב פסח שחל להיות בשבת

ח. היתה לו עיסה בביתו והוא טרוד במקום אחר וירא שמא תחמין מבטלה בלבו קודם שתחמין אבל אם התמיצה אין הביטול מועיל אם הוא אחר זמן איסורו:

סימן תמז – דין ביעור חמץ, ובו ג' סעיפים

א. כיצד ביעור חמץ שורפו או פוררו וזורה לרוח או זורקו לים ואם היה החמץ קשה ואין הים מחתכו במהרה הרי זה מפררו ואחר כך זורקו לים. הגה: והמנהג לשורפו וטוב לשורפו ביום דומיא דנותר שהיה נשרף ביום (דברי עצמו) אך אם רוצה לשורפו מיד אחר הבדיקה כדי שלא יגרנו תולדה הרשות בידו (הגהות מיימוני פרק ג' וכל בו):

ב. ואם נתנו לנכרי קודם שעה ששית אינו צריך לבער ואם שרפו קודם שעה ששית הרי זה מותר ליהנות בפחמין שלו בתוך הפסח אבל אם שרפו משעה ששית ולמעלה הואיל והוא אסור בהנאה הרי זה לא יסיק בו תנור וכייריים ולא יבשל ואם בישל או אפה אותה הפת ואותו התבשיל אסורים בהנאה וכן הפחמין שלו אסורים בהנאה הואיל ושרפו אחר שנאסר בהנאה:

הנה מובא פה ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחזק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כף וקמור כף הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולקבל התכרים ודרידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים [כ' אדר]. יום ז' משלשים יום קודם הפסח זכה לבנים צדיקים!

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל אר"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג שעל ידי "מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מואב עם רמב"א" הזהיר ממשוהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"י"ל)

עשרו

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
מלך מדינת ספרד
מלך ספרד
מלך ארץ ישראל
מלך ארץ ישראל
מלך ארץ ישראל
מלך ארץ ישראל
(בשנת ה'תק"ל)

עמי

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
מלך מדינת ספרד
מלך ספרד
מלך ארץ ישראל
מלך ארץ ישראל
מלך ארץ ישראל
מלך ארץ ישראל
(בשנת ה'תק"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום
הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בצעות הלכות חג בהג

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי ידעית התורה. ונחריני עושה לשם יחוד קודש בריך הוא ושיכונתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים יאהרונה" על ידי הנעלים בדחילו ורחימו ביהודא שלום בשם כל ישראל.

קודם לכן כבר נתייבש ואינו נותן טעם בפסח ושירי (מרדכי ריש פרק כל שעה וסמ"ג והגהות מיימוני פרק א'). מיהו אם יש כזית בצק במקום אחד חייב לבערו אף על פי שעשוי לחזק (פסקי מהרא"י סימן קמ"ט) כדלעיל סימן תמ"ב סעיף ז':

- מלח ששמו במדוכה מותר למלות בו בשר בפסח (משום דאינו מפליט בצונן):
- בוסר שדכין קודם פסח במדוכות מחויבות מותר לאכול בפסח. הגה: משום דאינו מפליט בצונן ואפילו אם נעשה בפסח אינו אוסר אם היה הכלי נקי אבל אם חתכו בסכין של חמץ תוך הפסח יש להחמיר דסתם סכין אינו נקי ויש לחוש לחמץ הדבוק עליו (מהרי"ל). אבל אם נתערב אותו דבר בתבשיל אין לחוש להחמיר ולאסור מספק כן נראה לי:
- זיתים שזוהרו לחתכם בסכין חדשה אפילו לא זוהרו לכבשם בקדירה חדשה אם אינה בת יומא מותרת לכולי עלמא:
- יבש יבש אף על גב דבשאר איסורים חד בטייל חמץ במצה אפילו באלף לא בטייל ויש אומרים דחמץ שוה לשאר איסורין בזה:
- נותן טעם לפגם מותר גם בפסח. הגה: ויש מחמירין וכן נוהגין באלו המדינות ובמקום שיש מנהג להחמיר אפילו משהו ונותן טעם לפגם אסור (תרומת הרשן סימן קצ"ח):

בולעים בפסח מפליטת הכלים וחמץ בפסח במשהו. הגה: ויש חולקין ומחמירין ובמדינות אלו המנהג להחמיר לכתחלה שלא לאכול גבינות ודגים ובשר יבש אבל אם הדיחו הבשר ג' פעמים קודם פסח נוהגין לאכול ובכרשות אין מועיל הדחה לפיכך אין להשרות הטבחות היבשות (מהר"י ברי"ן) ובדיעבד אין להחמיר באלו אבל בשומן מהותך בכלי חמץ אסור מדינא אם לא היו נוהגין בשעת עשייתו מחמץ ושלא התיכו אותו בכלי חמץ שהם בני יומן (מרדכי ריש פרק כל שעה וסמ"ג והגהות מיימוני פרק א'). וכן כל דבר שמבשלים בכלי חמץ כגון יין מבושל או מרקחת וכדומה אסור בפסח אבל ביום טוב האחרון יש להקל בו (פסקי מהרא"י סימן קע"ו) והוא הדין אם נתערב משהו מדברים אלו תוך המאכל שאין להחמיר לאסור התערובת כן נראה לי. יש מחמירין להסתפק מחומץ יין שמסתפקין ממנו כל השנה דחיישין שמא נתנו בו מן הנשאר מן הסעודה ולפעמים יש בו פירווי לחם (מהרי"ל). ובמקומות אלו שאין חומץ יין מצוי לא ראיתי מחמירין בזה. עוד יש מחמירין לכתחילה שלא למלאות מן יין וחומץ יין תוך ל' לפסח בכלי חמץ ואם מלאוהו תוך שלשים נוהגין שלא לשתותו בפסח (תשובת מהר"י ברי"ן) והמיקל לא הפסיד כל שכן במקום שאין יין וחומץ מצוי כן נראה לי. חבית יין שדבקו נסריו בצקק אם הוא תוך שני חדשים קודם פסח עדיין רך הוא ונותן טעם בפסח ואסור לשתותו ואם נתנהו

סדר הלימוד ליום כ"א אדר
יום ח' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תמז – דיני תערובת חמץ בתוך הפסח

- חמץ שנתערב ממש שעות (ולמעלה) עד הלילה אינו אוסר במשהו אלא דינו כשאר איסורין (ונותן טעם לפגם נמי שרי) (דברי עצמו אליבא דכולי עלמא):
- הטה שנמצאת בערב פסח בתרנגולת מבושלת מותר לבטלה בס' אבל אם חממו התרנגולת בפסח בעוד שההטה בתוכה חזרת ליתן טעם בתוכה בפסח והווי במשהו. הגה: ומיהו בחימום כלי שני אין לחוש (הגהות מיימוני פרק א'). ויש מחמירין בכלי שני בפסח וטוב להחמיר אם היד סולדת בו דבלאו הכי לא מקרי כלי שני:
- אם נתערב החמץ קודם הפסח ונתבטל בס' אינו חוזר וניעור בפסח לאסור במשהו ויש חולקים. הגה: ונוהגין כסברא הראשונה בכל תערובת שהוא לא בלח (תרומת הרשן סימן ק"ד). ומיהו בדבר יבש שנתערב או שיש לחוש לתערובות כגון פת שנפל ליין אף על פי שנטלו משם אסור בפסח דחיישין שמא נשארו בו פירוורין ונותנין טעם בפסח (בית יוסף בשם תשובת הרשב"א):
- בשר יבש וגבינה ודגים שנמלחו קודם הפסח ולא זוהרו בהם מותר לאכלם בפסח מיהו דגים מלוחים השרוים במים בפסח בכלי חמץ יש להחמיר לזיהר מהן מפני שהם

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך ילמוד כל הלכות פסח קדם חג הפסח. והנה מובא שם יסודות כל השנה. נא יפרסם בכתבי נסמות וכתבי מדרשות. וכן משמות. וכל החרבים וידידים. וזכות את הרבים וק"ל היות "בן עזרים הבא" על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים "כ"א אדר". יום ח' משלשים יום קודם הפסח וזכה בְּיָמֵינוּ צְדִיקִים!

כל ההור
ממשהו חמץ
בפסח

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
 שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א"
 הזהיר ממשוהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יהטא כל השנה (האר"י"ל)

עש"ו

עמ"י

**תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
 קודם הפסח שלשים יום**

**הלכות פסח לשלשים יום
 לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
 לשלשים יום – עמוד אחד ליום**

תנו רבנן חטה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
 של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני הוציא ללמוד. כדי שיביאני המלמד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יגיעת התורה.
 נהרני עושה לשם יהודי קודש קודש הוא ושיקניתי בשם יהוה ובשם אדני מתקדמים יאהרונה"י
 על ידי הנעלים בקהילתי וקריאתי ביהודים שלים בשם כל ישראל.

ופועלים הנכנסים לשם ישראל חמץ
 שנמצא שם מותר אפילו באכילה כך
 היא גירסת רש"י ורבינו האי אבל
 רבינו חננאל גורס בהיפך:

**סימן תג – דין ישראל ואינו יהודי
 שיש להם שותפות, ובו ז' סעיפים**
 א. ישראל שלוח ככר מחבירו קודם
 הפסח צריך לפורעו אחר הפסח ויש
 בו משום גזל אם אינו פורעו:

ב. ישראל שמקבל מנכרי ברבית ככרות
 בכל שבוע יאמר לו קודם פסח שיתן
 לו בשבוע של פסח קמח או מעות
 וכיון שהתנה עמו כך אף על פי
 שאחר הפסח נותן לו ככרות חמץ
 חליפי הקמח והמעות הן ושרי:

ג. ישראל ונכרי שיש להם תנור
 בשותפות ואמר לנכרי קודם פסח טול
 אתה של פסח ואני אטול אחר כך:

ד. ישראל שהיה לו תנור ואפו בו נכרים
 חמץ בפסח אפילו מעות אסור לקבל
 בשכרו דהוה ליה משתכר באיסורי
 הנאה ואם קבל כבר המעות מותר
 ליהנות מהם:

ה. (1) יש מי שמתיר להשכיר תנורו לנכרי
 על מנת שיאפה בו מצה ואם יאפה בו
 חמץ אין זקוק לו. הגה: וכן מותר
 להשכיר לו בית לדור בו ואף על פי
 שמכניס בו אחר כך חמץ שרי (אגור):

שמחוץ לבית קודם הפסח אף על פי
 שהישראל מכירו לאינו יהודי ויודע
 בו שלא יגע בו כלל אלא ישמרנו לו
 עד לאחר הפסח ויחזור ויתנו לו
 מותר ובלבד שיתנו לו מתנה גמורה
 בלי שום תנאי או שימכרנו לו מכירה
 גמורה בדבר מועט אבל מתנה על
 מנת להחזיר לא מהני:

ד. רשאי ישראל לומר לנכרי בשעה
 חמישית או קודם עד שאתה לוקח
 חמץ במנה קח במאתים שמה אצטרך
 ואקחנו ממך אחר הפסח אבל לא
 ימכור לו ולא יתן לו על תנאי ואם
 עשה כן הרי זה עובר בכל יראה ובל
 ימצא:

ה. חמץ שנמצא בבית ישראל אחר
 הפסח אסור אף על פי שביטלו:

1. אסור להאכיל חמצו בפסח אפילו
 לבהמת אחרים או של הפקר:
2. אסור ליתן בהמתו לנכרי להאכילה
 בימי הפסח אם הוא יודע שמאכיל
 אותה פסולת שעורים שהוא חמץ:

**סימן תמט – דין חמץ שנמצא
 בחנות ישראל, והפועלים אינם
 יהודים, או בהיפוך, ובו סעיף אחד**

א. חנות של ישראל ומלאי (פירוש
 הסחורה וכלי החנות) של ישראל
 ופועלים הנכנסים לשם נכרים חמץ
 שנמצא שם אחר הפסח אסור בהנאה
 חנות של נכרי ומלאי של נכרי

**סדר הלימוד ליום כ"ב אדר
 יום ט' משלשים יום קודם הפסח**

המשך סימן תמז – דיני תערובת חמץ בתוך
 הפסח

א. בין חמץ שנתערב קודם פסח ועבר
 עליו הפסח בין שנתערב בפסח ועבר
 עליו כל הפסח בין שעבר הפסח על
 החמץ ונתערב לאחר הפסח בטל
 בששים. (ובפחות מששים סגי ליה
 בהשלכת הנאת האיסור לים המלח (הגהות
 מיימוני פרק א')):

ב. חמץ נוקשה אפילו בעיניה אינו אסור
 בהנאה אחר הפסח והפדיא"ש חמץ
 גמור הן ואסורים בהנאה אחר הפסח.
 הגה: יש נמנעין לשחוק על השלחן עם
 קלפים הנקראים קרטיץ בפסח דחוששין
 שמה יפול מחמץ נוקשה שבתן לתוך
 מאכל (פסקי מהרא"י סימן קס"ח):

**סימן תמח – דין חמץ שעבר עליו
 הפסח, ובו ז' סעיפים**

א. חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח
 מותר אפילו באכילה:

ב. אם נכרי מביא לישראל דורון חמץ
 ביום אחרון של פסח לא יקבלנו
 הישראל וגם לא יהא ניכר מתוך
 מעשיו שחפץ בו וטוב שיאמר שאינו
 רוצה שיקנה לו רשותו:

ג. חמץ של ישראל שעבר עליו הפסח
 אסור בהנאה אפילו הניחו שוגג או
 אנוס ואם מכרו או נתנו לנכרי

הנה מובא פה ספר שולחן ערוך הלכות פסח מהוצאת 'שלשים יום קודם הפסח'. עמוד אחד ליום. פה נגמור כל הלכות
 פסח קודם חג הפסח. ויהיה מובטח שלא יהטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמות. ולכל
 התבונים ויודים. וזכות את הכמים להיות "מן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה!"
 וכל המוצא את הרבים [כ"ב אדר]. יום ט' משלשים יום קודם הפסח זוכה לזכרון צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
 שעל ידי 'מופעל עולמי' ללימוד שולחן ערוך מהבד' עם הרבא'
 הזהיר ממשוהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחמא כל השנה (האר"י"ל)

עמי'

עשיו'

**תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
 קודם הפסח שלשים יום**

כג אדר
 [יום י']
 משלשים יום
 קודם הפסח

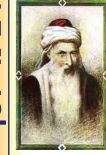
הלכות פסח לשלשים יום
 לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
 לשלשים יום – עמוד אחד ליום

גליון

תנו רבנן חשה תיקון להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
 של יום הלכות פסח בפסח הלכות בצורת הלכות חג בהג

רבינו משה אישביש וי"א
 רבינו משה פ"ק "דומיא"
 נפטר בשנת ה'תקמ"א
 ה'תקמ"א נפטר הוא ואלו שילד
 יום מולדתו מביד
 (עם אביו ר' יוסף ב"ר)

רבינו יוסף אביו וי"א
 רבינו יוסף פ"ק "דומיא"
 נפטר בשנת ה'תקמ"א
 ה'תקמ"א נפטר הוא ואלו שילד
 יום מולדתו מביד
 (עם אביו ר' יוסף ב"ר)

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כפי שביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מדות ישראל. ולידי ודעת התורה.
 נהריני עושה לשם יחדר קודשא בריהו הוא ושכינתיה בשם יהויה ובשם אדניו מתנחלים יאהרונה'
 על ודי הנעלים בך חילו ורחמינו ברחמיך שלים בשם כל ישראל.

**סדר הלימוד ליום כ"ג אדר
 יום י' משלשים יום קודם הפסח**

**המשך סימון תנ – דין ישראל ואינו יהודי
 שיש להם שותפות**

1. מותר לומר לעבד בפסח הילך דינר זה וקנה ואכול אף על פי שיודע שיקנה חמץ אבל לא יאמר לו צא ואכול ואני פורע ויש מתירים גם כזה אלא אם כן הקדים דינר או שנשא ונתן ביד. הגה: ואסור לקנות חמץ לנכרי בפסח אפילו במעותיו של נכרי (ריב"ש סימן מ"א):

2. אסור להשכיר כלי לנכרי בפסח כדי שיבשל בו חמץ אבל משכיר לו חמור להביא עליו חמץ. הגה: ויש מתירים להחם חמין בכלי חמץ ולרחוץ בהם וכן שאר צרכי הנאה בכלי חמץ וכן הוא המנהג (תוספות פרק אין מעמידין ומרדכי פרק כל שעה):

סימן תנא – דיני הגעלת כלים, ובו כ"ז סעיפים

א. קדרות של חרס שנשתמש בהם חמץ כל השנה אפילו אותם שעושים בהם דייסא ומיני קמחים משפספן היטב בענין שלא יהא חמץ ניכר בהם ומותר להשהותן לאחר הפסח להשתמש בהם בין במינו בין שלא במינו ומצניעין בפסח במקום צנוע שאינו רגיל לילך שם כדי שלא יבא להשתמש בהם בפסח וטוב לסוגרם בחדר ולהצניע המפתח אבל היסק

שיסיקם באש אינו מועיל להם ולא לשום כלי חרס שנשתמש בהם חמין אפילו שלא על ידי האור אלא שעירה לתוכו ורחוץ. הגה: ויש אוסרים אפילו בכלי שני (המגיד פרק ה). ואפילו אם ימלאום גחלים דחיישינן דלמא חייט עלייהו שמא פקעי (פירוש שמא יתבקעו) ולא עביד להו הסקה מעליא ומיהו אם החזירן לכבשן שמצרפינן בו כלי חרס חדשים מותר דכיון שמכניסין להיסק גדול כזה ודאי לא חייט עלייהו דילמא פקעי אבל לתנורים שלנו לא. הגה: כל כלי הצריך ליבון או הגעלה אסור להשתמש בו אפילו צונן בלא הכשר (מרדכי ריש פרק כל שעה) ועיין ביורה דעה סימן קכ"א:

ב. כוביא שהוא כלי שעושינן מלכנים ועפר ואופים ומטגנין בו וכן תנור קטן שקורין פידול"א הסיקו מבהוץ אסור לאפות בו בפסח דאין חמץ שבו נפלט בכך ואם מלאו גחלים מבפנים שרי:

ג. סכינים מגעילין בכלי ראשון ומותרין וכלי ראשון נקרא שהרתיהו בו מים על האש אפילו אינו עתה על האש רק שעודנו רותח וקודם ההגעלה צריך לשופם יפה במשחות או ברחיים להעביר כל חלודה שבהם קודם הכשרה הילכך אם יש בו גומות ואינו יכול לנקותו יפה אין מועיל לו הגעלה (פירוש הפלטה שהכלים פולטים

האיסור שבהם והוא מלשון שורו עבר ולא יגעיל) לבד וצריך ליבון במקום הגומות. הגה: והנזן של סכינים אין לה תקנה בהגעלה ואסור להכניס בה הסכין בפסח (מהר"ל):

ד. כלים שמשתמשים בהם על ידי האור כגון שפודים ואסכלאות וכיוצא בהם צריכים ליבון והליבון הוא עד שיהו נצוצות ניתזין מהם. הגה: ויש מקילין אם נתלבן כל כך שקש נשרף עליו מבחוץ (מרדכי סוף פרק ד' והגהות מיימוני פרק י"ז מהלכות מאכלות אסורות). ונהגין כסברא ראשונה בכל דבר שדינו בליבון אבל דבר שדינו בהגעלה רק שיש בו סדקים או שמחמירין ללבנו סגי בליבון קל כזה. הצובה צריך ליבון (מהר"ל):

ה. כלים שנשתמש בהם בחמין כפי תשמישן הכשרן אם תשמישן בכלי ראשון כגון כף שמגיטין בו בקדירה צריך להכשירן בכלי ראשון ואם תשמישן בכלי שני הכשרן בכלי שני וכלי שמשתמשים בו בעירוי שמערה מכלי ראשון לא סגי ליה בהכשר דכלי שני אלא צריך לערות עליו מכלי ראשון. הגה: כל הכלים שיש בהן סדקים או גומות או חלודה והוא בתוך הכלי ולא יוכל לנקות ולנקותן אין להגעילן וצריכין ליבון במקום הסדק והחלודה (רשב"א בתשובה):

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחמא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל החברים ונדירים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המוכה את הרבים [כ"ג אדר]. יום י' משלשים יום קודם הפסח זוכה לפני צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
 שעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מהבד עם רבני'
 הזהיר ממשוהו חמץ בפסח – מוכיחה לו שלא יחמא כל השנה (האר"י)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

כד אדר
[יום י"א]
משלשים יום
קודם הפסח

גליון
י"א

רבינו יוסף קארו

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו רבנן חשה תיקון להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בצורת הלכות חג בהג

קודם הלימוד יאמר: הני רוצה ללמוד. כפי שכיבאני התלמוד לדי מנשה. ולדי מדות ישראל. ולדי ידעת התורה.
 ונהיני עושה לשם יחד קודקשא ברין הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתקדשים יאהרונה"י
 על ידי הנעלים ברחליו ורחימו בחורבא שלים בשם כל ישראל.

הגה: וכן כלי עצם צריכים הגעלה (מרדכי פרק כל שעה):

ט. המגעיל קודם שעה חמישית יכול להגעיל ביחד כלי ראשון וכלי שני וכלים שבלעו דבר מועט ואינו חושש (גם כן אם מגעיל מקצת הכלי שני פעמים) (דברי עצמו):

י. סלים שמולחים בהם הבשר יש מצריכין להם הגעלה ויש מי שחולק ונראין דבריו (וטוב להגעילן או לקנות חדשים):

יא. מחבת שמתנגין (פירוש שיוצקין בה שמן לאפותו) בה מותרת בהגעלה ואם היא ארוכה משים חציה והופך עוד ומשים חציה האחרת ואם היא ארוכה ביותר מלבנה באמצע. ויש מחמירין ללבן המחבת (טור יורה דעה בשם רבינו יואל ותשובת רשב"א וטור בשם רש"י ורבינו חם) (ובליבון כל דהו שקש נשרף עליו מבחזין סגי ליה) (דברי עצמו) ונוהגין ללבנו לכתחלה מיהו סגי ליה בהגעלה אם אין בו גומות (מהר"ל):

יב. כל הכלים צריך להגעיל ידותיהם כמותן. הגה: מיהו אם לא הגעילו הידות אין לאסור בדיעבד ואפילו לכתחלה יכול להגעילו על ידי עירוי שמערה עליהן (איסור והיתר הארוך כלל ע"א):

יג. כלי שיש בו טלאי אם קדם הטלאי לבליעת האיסור אין צריך להסירו דכבולעו כך פולטו ואם קדמה בליעת האיסור לטלאי צריך להסיר להסיר הטלאי קודם הגעלה או ישים גחלים על מקום הטלאי עד שישרף גוף

יד. כסוי של ברזל שמכסים בו הקדירה צריך הגעלה כיון שמוזיע בכל שעה מתום הקדירה ואם נתנהו בפסח על הקדירה בלא הגעלה כל התבשיל אסור שזיעת הכסוי מתערב בתבשיל:

טו. כסוי של ברזל ששימים אותו ששימין אותו על החררה כשנאפית על כשנאפת על הכירה צריך לייבון:

טז. מדוכה מותרת בהגעלה ואם היא גדולה שאינו יכול להכניסה ביורה משים בה מים רותחים ומכניס רותחין ומכניס בתוכה אבן רותחת ועולה הרתיחה בכל שפתה דכל כהאי גוונא הוי הגעלה דכלי ראשון. הגה: ויש מחמירין ללבן המדוכה (טור יורה דעה בשם רבינו יואל ותשובת רשב"א וטור בשם רש"י ורבינו חם) אך בליבון כל דהו דהיינו שישורף עליו קש מבחזין סגי (דברי עצמו). ונוהגין ללבן לכתחלה מיהו סגי ליה בהגעלה אם אין בו גומות (מהר"ל) ואם המדוכה של עץ יש לקלפו בכלי אומנות דחיישין לגומות ולהגעילו אחר כך (הגהות מיימוני פרק ה')

הגה: וכן כלי עצם צריכים הגעלה (מרדכי פרק כל שעה):

ט. המגעיל קודם שעה חמישית יכול להגעיל ביחד כלי ראשון וכלי שני וכלים שבלעו דבר מועט ואינו חושש (גם כן אם מגעיל מקצת הכלי שני פעמים) (דברי עצמו):

י. סלים שמולחים בהם הבשר יש מצריכין להם הגעלה ויש מי שחולק ונראין דבריו (וטוב להגעילן או לקנות חדשים):

יא. מחבת שמתנגין (פירוש שיוצקין בה שמן לאפותו) בה מותרת בהגעלה ואם היא ארוכה משים חציה והופך עוד ומשים חציה האחרת ואם היא ארוכה ביותר מלבנה באמצע. ויש מחמירין ללבן המחבת (טור יורה דעה בשם רבינו יואל ותשובת רשב"א וטור בשם רש"י ורבינו חם) (ובליבון כל דהו שקש נשרף עליו מבחזין סגי ליה) (דברי עצמו) ונוהגין ללבנו לכתחלה מיהו סגי ליה בהגעלה אם אין בו גומות (מהר"ל):

יב. כל הכלים צריך להגעיל ידותיהם כמותן. הגה: מיהו אם לא הגעילו הידות אין לאסור בדיעבד ואפילו לכתחלה יכול להגעילו על ידי עירוי שמערה עליהן (איסור והיתר הארוך כלל ע"א):

יג. כלי שיש בו טלאי אם קדם הטלאי לבליעת האיסור אין צריך להסירו דכבולעו כך פולטו ואם קדמה בליעת האיסור לטלאי צריך להסיר להסיר הטלאי קודם הגעלה או ישים גחלים על מקום הטלאי עד שישרף גוף

סדר הלימוד ליום כ"ד אדר יום י"א משלשים יום קודם הפסח

המשך סימני תנא – דיני הגעלת כלים

1. כל כלי הולכין בו אחר רוב תשמישו הלכך קצרות אף על פי שלפעמים משתמשין בהם בכלי ראשון על האש כיון שרוב תשמישן הוא בעירוי שמערה עליהם בכלי ראשון כך הוא הכשרן. הגה: ויש מחמירין להגעיל הקערות בכלי ראשון (טור בשם אבי העזרי ומרדכי פרק כל שעה ותוספות סוף מסכת ע"ז) וכן הוא המנהג. וכן בכל דבר שיש לחוש שגמא נשתמש בו בכלי ראשון כגון כפות וכדומה לזה (הגהות מיימוני פרק ה' ואגור). ויש מחמירין להגעיל כל כלי שתייה אף על פי שתשמישן בצונן משום שלפעמים משתמשין בהם בחמין (רבינו ירוחם) וכן הוא המנהג להגעילן ובריעבד סגי להו בשטיפה וקערות גדולות שלא יוכל להכניס תוך כלי ראשון יתן להכניס תוך כלי ראשון יתן עליהם תבן מלובן אבן מלובן ויערה עליהם רותחין מכלי ראשון והוי ככלי ראשון וכן כל כיוצא בזה ויעביר האבן על כל הכלי שאז מגעיל כולו (מרדכי פרק כל שעה והגהות מיימוני פרק ה' ואגור ואיסור והיתר כלל נ"ח):

2. יש מי שאומר דכפות אין העשויות מקרן אין להם תקנה בהגעלה דכיון שמתקלקלין במים חמים חיישין דילמא חיים עלייהו:

3. אחד כלי עץ ואחד כלי אבן ואחד כלי מתכת דינם להכשירם בהגעלה.

הנה מוכח מאן קשר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבקש שלא יחמא כל השנה. נא לשקדם בתי נכסיות ובקתי מדרשות. ובשמחות. וכלל התכרסם ונדירים. לזכות את הרבים להיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכה' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה'! וכל המוכח את הרבים [כ"ד אדר]. יום כ"א משלשים יום קודם הפסח זכה לפניו צדיקים!

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארה"ה הלכות פסח שלשים יום קודם החג שעל ידי מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א זהיר ממשוהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יהפא כל השנה (הארז"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום
 לימוד שולחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום – עמוד אחד ליום

תנו ובגן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בצצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני המלמד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יגיעת התורה. ונהירני עושה שלש יחד קודם שא ברוד הוא ויכריעתי בה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה על ידי הנעלה בהחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל וישראל.

אדר
 [יום י"ב]
 משלשים יום
 קודם הפסח

סדר הלימוד ליום כ"ה אדר
יום י"ב משלשים יום קודם הפסח

המשך סימני תנא – דיני הגעלת כלים

יז. הדרך שעורכים עליו כל השנה וכן עריבה שלשין בה צריכים הגעלה. הגה: ולא מהני בה קילוף בכלי אומנות וכן כל דבר שצריך הגעלה הצריך הגעלה לא מהני ליה קליפה (מהרי"ו). והמנהג שלא להשתמש בפסח בעריבות ודפין שלשין עליהן כל כליהם כל השנה אפילו על ידי הגעלה וכן עיקר (מרדכי פרק כל שעה וכל בו) וכבר נתבאר לעיל סימן תמ"ב סעיף י"א:

יח. הגפה צריך לדקדק בה מאד לנקותה מפתיחי החמץ הנדבק בה ונסרך ונדבק בנקבי אריגת הנפה ובעץ שבה וישפשפו אותה וישפשו אותה במים יפה יפה והוא הדין לכל שאר כלי הלישה שהשפשוף בהם עיקר גדול. הגה: ונהגו שלא להשתמש בנפה על ידי הגעלה ואין לשנות (מהרי"ל ובית יוסף) וכן בכל כיוצא בזה כגון הכלי שקורין וי"ב אייז"ן או הכיס של רחיים (מהרי"ל) בכולן לא מהני להו הגעלה וכן סלים שמשמשין בהן חמץ בהם חמץ דינם כנפה אבל שקים ישנים נוהגין בהן היתר על ידי כבוס וצריך להתיר כל התפירות שבהן קודם הכבוס (תורת הדשן סימן קי"ו):

ט. הרחת שקורים פאל"ה יש אומרים שאין שאין מועיל מועיל לה הגעלה וצריך לקנות חדשה:

כ. השלחנות והתיבות שמצניעים בהם אוכלין כל השנה רגילים כלה שנה רגילים לערות עליהם רותחין לפי שלפעמים נשפך מרק מן הקדירה לתוכן:

כא. חביות של חרס שנתנו בהם שכר שעורים מותרים בהגעלה או בעירוי ג' ימים. הגה: והגעלת החבית יעשה והגעלה החבית יעשה בדרך זה ילבן אבנים וישמים בהם ויערה עליהם רותחים מכלי ראשון ויגלגל החבית שיגיע הגעלה לכל מקום (הגהות מיימוני פרק ה'). ובדיעבד אם נתנו בהם יין או דבש בלא הגעלה רק שהדיחן היטב תחלה מותר לשנות ממנו בפסח (מרדכי פרק כל שעה והגהות אשרי פרק ב' דע"א ותורת הדשן בסימן ר"א):

כב. כל הכלים אפילו של חרס שנשתמש בהם חמץ בצונן מותר להשתמש בהם מצה אפילו בחמץ חוץ בחמץ חוץ מבית שאור ובית חרוסת שאף על פי שלא שאף על פי שלא נשתמש בהם חמץ אלא בצונן אסור להשתמש בהם מצה בחמץ אבל בצונן להניח בהם מצה אפיה מותר אבל אסור ללוש בהם וכל זה בלא הגעלה אבל על ידי הגעלה אפילו בית שאור וחרוסת מותרים אם אינם של חרס אבל לשל

חרס לא מהני הגעלה ואפילו לא נשתמש בהם חמץ אלא בצונן לא ישתמש בהם מצה אפילו בצונן והאידינא נהגו עלמא דלא לאשתמושי בפסחא במאני דפחרא עתיקי (פירוש כלי חרס ישנים) (ותנור של בית החורף דינו ככלי חרס ואסור לשום שום דבר על התנור בפסח) (מהרי"ו):

כג. כלי חרס המצופין בהתוך זכוכית דינם ככלי חרס. הגה: ויש מקומות שנהגו שלא להשתמש בכלי חרס גליזארט אפילו חדשים (מהרי"ל) ואין להחמיר רק במקום המנהג (תשובת מהרי"ל):

כד. כלי עץ המצופים בסמנים שקורים בנינס דינם ככלי חרס. הגה: ויש מקומות שמחמירים שלא להשתמש בכלים צבועים אפילו הן חדשים (מהרי"ל) וכן המחופין בבדיל ואין להחמיר בזה רק במקום שנהגו אסור (תשובת מהרי"ל):

כה. כל כלי השתיה בין צלוחיות בין כוסות מותרים בשטיפה בין שהם של זכוכית בין שהם של עץ בין שהם של מתכת בין שהם של חרס ואף על פי שלפעמים נותנים בהם לחם הם כיון שרוב תשמישן אינו אלא בצונן סגי בשטיפה שלא הלכו בכל כלי אלא אחר רוב תשמישו. הגה: מיהו יש מחמירים ומצריכין הגעלה וכן נוהגין ועין לעיל סעיף ו':

הנה מובא כאן ספר שו"ת ערוך הלכות פסח מחזיק שלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יקא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל התכרים וידידים. לננות את חרבים להיות "כן עולם הפא" על ידי לימוד "שלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המוכח את חרבים "כ"ה אדר". יום י"ב משלשים יום קודם הפסח וזכה לכתוב צדיקים!

מכון "הלכות פסח שלשלים יום" – ללימוד כל אורח "הלכות פסח" שלשלים יום קודם החג שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מהבד"ץ עם רמב"א זיהויר ממשהו המין בפסח – מובטח לו שלא יהמא כל השנה (האר"י"ל)

עש"י

רבינו משה איסר"ל

רבינו משה איסר"ל זיע"א
בנו משה ספי "שולחן ערוך"
בנו משה ספי "דמ"א"
בנו משה ספי "תוספות"
בנו משה ספי "פרי טהור"
בנו משה ספי "פרי מגדים"
בנו משה ספי "פרי חיים"
בנו משה ספי "פרי אפרים"
בנו משה ספי "פרי יצחק"

עמ"י

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א
בנו יוסף קארו זיע"א
בנו יוסף קארו זיע"א
בנו יוסף קארו זיע"א
בנו יוסף קארו זיע"א
בנו יוסף קארו זיע"א
בנו יוסף קארו זיע"א
בנו יוסף קארו זיע"א
בנו יוסף קארו זיע"א

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשלים יום

הלכות פסח שלשלים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשלים יום – עמוד אחד ליום

גליון י"ג

תנו רבנן חשה תיקון להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ריעות התורה. ובהריני עושה לשם ייחוד קודש קדוש ברוך הוא ושיבינתיה בשם יהוה ובשם אדניו מתנתתרים יאהרונה"י על ידי הנעלים בך חילו וקחימו בן חוקא שלים בשם כל וישקאל.

בדיעבד מהני הגעלה בכל משקה (בית יוסף בשם אורחות חיים). אם הגעיל הרבה כלים ביורה עד שמרוב פליטת הכלים נעשו המים כצור אין להגעיל עוד באותן המים (ר"ן פרק כל הבשר):

1. כלי גדול שאינו יכול להכניסו לתוך כלי אחר מחמת גודלו עושה שפה לפיו בטיט כדי שיתמלא מים ומתיהו המים בשפתו וממלאו מים ומתיהו או יקח אבן רותחת או לפיד אש וישליכנו לתוכו בעודו רותח ומתוך כך ריתיהו המים יותר ויעלו על שפתו:

2. נוהגין לשטוף הכלי במים קרים אחר הגעלה מיד:

סימן תנג – דיני החטים וטהינתם למצות, ובו ט' סעיפים

א. אלו דברים שיוצאים בהם ידי חובת מצה בחטים ובשעורים ובכוסמין ובשבלות שועל ובשיפון (והמנהג ליקח לכתחלה חטים) (מהר"ל) אבל לא באורז ושאר מיני קטניות וגם אינם באים לידי חימוץ ומותר לעשות מהם תבשיל. הגה: ויש אוסרים (טור והגהות מיימוני פרק ה' ומדרכי פרק כל שעה) והמנהג באשכנז להחמיר ואין לשנות מיהו פשוט דאין אוסרים בדיעבד אם נפלו תוך התבשיל וכן מותר להדליק בשמנים הנעשים מהם ואינן אוסרים אם נפלו לתוך התבשיל וכן מותר להשהות מיני קטניות בבית (תרומת הדרשן סימן ק"ג). וזרע אקליו"א (מהר"ל) ועני"ס אילינוד"ר אינן מיני קטניות ומותר לאלכן בפסח כן נראה לי:

וסבירא להו דאין הגעלה מועלת כלום אם אין המים רותחים (וכן משמע מהרא"ש וסמ"ג ותרומת הדרשן סימן קל"א ואגור וטור בסימן ק"ה) על כן יש ליהור אפילו קודם זמן איסורו שלא ינחו מרתיחתן כל זמן שמגעיל (דברי עצמו) ושלא יכניס הכלים עד שירתיהו המים וכן כדי שלא יצטרך להגעיל היורה הגדולה שמגעילים בה תחלה וסוף. הגה: ואם לא הגעיל קודם זמן איסורו יכול להגעיל עד הפסח שאז חמץ במשהו ואינו מועיל הגעלה שחזור ובוכל אבל מותר ללכן כלי תוך הפסח (דברי עצמו ותשובת רשב"א). וכשמגעיל קודם פסח לאחר שש צריך ליהור בכל הדברים הנזכרים שאין צריך ליהור בהם קודם שש:

ב. יש ליהור מלהגעיל כלי הבשר וכלי חלב ביחד אלא אם כן אחד מהם אינו בן יומו. (וכל שכן כלי של איסור. על כן נהגו שלא להגעיל שום כלי בן יומו):

ג. לא יניח כלים הרבה לתוך כלי ויגעילם יחד (אם נוגעים זה בזה):

ד. אם מגעיל בצבת יגלגל הכלי דאם לא כן במקום הצבת לא סליק דיקולא דמ"א:

ה. אין מגעילין בחמי טבריה אפילו כלים שדינם ככלי שני מפני שאינה תולדות האור וכבולעו כך פולטו מה בולעו על ידי תולדות האור אף פולטו על ידי תולדות האור. הגה: ומיהו אם נשתמש בו רק במי טבריה מגעילו בהן (בית יוסף בשם אורחות חיים). ואין מגעילין בשום משקה רק במים מיהו

סדר הלימוד ליום כ"ו אדר
יום י"ג משלשלים יום קודם הפסח

המשך סימן תנא – דיני הגעלת כלים

כ. כלי זכוכית אפילו מכניסין לקיום ואפילו משתמש בהן בחמץ אין צריכים שום הכשר שאינם בולעים ובשטיפה בעלמא סגי להו. הגה: ויש מחמירין ואומרים דכלי זכוכית אפילו הגעלה לא מהני להו וכן המנהג באשכנז ובמדינות אלו (סמ"ג ואגור). וכן כלי כסף שיש בתוכן התוך זכוכית שקורין גישמעלצ"ט אין להגעילו אבל מבחורין אינו מוזק (תרומת הדרשן סימן קל"ב):

כז. שפור ישן שצלו בו עופות בפסח מותרין אף על פי שמקודם צלו בו בשר מלוח ממלח שלא נבדק. הגה: מיהו אין להתיר רק בדיעבד וכן הבררות שבחביות של יין נוהגין להדיחן (אגור ומהר"ל). וכן העצים שתוחכין בהם כלי שתייה צריכין הרחה לשום בהם כלים בפסח (מהר"י):

סימן תנב – דין זמן הגעלת הכלים, ובו ז' סעיפים

א. יש ליהור להגעיל קודם שעה חמישית כדי שלא יצטרך לרקדק אם הכלים בני יומן או לאו (או אם יש ששים במים נגד כלי שמגעיל או לאו) (טור) וכן אם מגעיל כלים שבליעתן מועטת עם כלים שבליעתן מרובה וכן אם משהה הכלים בתוך היורה יותר מדאי ואינו משהה אותם כל כך וכן כדי שלא יצטרך ליהור שלא ינחו המים מרתיחתן. הגה: אך רבים חולקים

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחזיק פסח שלשלים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבקש שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בקתי פנסיות ובקתי מדרכות. ובשמחות. ולכל העובדים וידידים. לנבות את הרבים לחיות בן עולם הבא על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "חוקה לשמחה" וכל המזכה את הרבים [כ"ו אדר]. יום י"ג משלשלים יום קודם הפסח וזכה לנבנים צדיקים!

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם התג שיעל ידי "מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א" הזדויר ממשוהו המיץ בפסח – מובמה לו שלא יחמא כל השנה (הארז"ל)

עש"י

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זצ"ל
בין חסידיו פיי "רמ"א"
בפני מנהיגי תורה ודעה
יהי אורי שנת חיל שליש
ועם מורשתו ביידי
ועם ספרו "תוספות" (ד"ר)

עמ"י

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בין חסידיו פיי "שו"ת ערוך"
בפני מנהיגי תורה ודעה
יהי אורי שנת חיל שליש
ועם מורשתו ביידי
ועם ספרו "משנה ברורה" (ד"ר)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

תנו רבנן חשה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצות הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מרות ישראל. ולידי ידיעת התורה. נהרני עיני לשם יחדו קודם שאא בקרוך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדוניי מתקדמים יאהרונה" על ידיו הנעלים בקהילתי ורחמינו ביהודקא שלים בשם כל ישראל.

סימן תנה – דין מים שלנו, וכו' ר' סעיפים

א. אין לשין אלא במים שלנו בין שהם מי בורות ומעינות בין שהם מי נהרות ושואבים אותן מבעוד יום (סמוך לבין השמשות) (דברי עצמו והגהות מיימוני פרק ה') או בין השמשות ואין לשין בהן עד שיעבור הלילה כולה ויכולים לשאוב יום אחד לימים הרבה ואם הזמן חס ינחם במתהף שהוא קר ואם הזמן קר ינחם באורי כי המתהף הוא חם וצריך להשכים ולהכניסם לבית קודם שזורה השמש ואפילו ביום המעונן. הגה: ואם לא הכניסם בהשכמה אם לא עמדו כל כך עד שהוחמו אינו מוץ ויותר טוב להעמידם תחת התקרה שמו ישכח להכניסם בהשכמה (בית יוסף בשם אורחות חיים). וכשמוליך המים תחת אויר הרקיע יש לכסותם (תרומת הדשן סימן קט"ו בשם סמ"ג וסמ"ק ומהרי"ק). כשחל פסח באחד בשבת יש לשאוב המים אור י"ג דהיינו בליל ה' (מרדכי סוף פרק קמא דפסחים). לכתחילה יש לשאוב מן הנהרות ולא מן הבארות (אשרי ומרדכי) אבל כשהנהרות גדולות מהפשרת שלגים וגשמים טוב יותר לשאוב מן הבארות (מהרי"ו). ואין לשפוך מים שלנו מכח מת או תקופה הנופלת (מרדכי פרק כל שעה והגהות מיימוני פרק ה') ומכל מקום טוב לכתחילה להשים בהם ברזל גם אסור לשאוב מים על ידי נכרי למצות של מצוה ואף לשאר מצות ישאב ישראל (מרדכי ומהרי"ו בר"ן ומהרי"ל) אם אפשר ונהגין ליתול מים מיוחדים למצוה של מצוה ונהגין ליקח כלי חרס חדשים ואין לשנות המנהג אבל בשל עין אין להקפיד (כל בו):

ואנשי מעשה רגילים לילך בעצמם אל מקום הרחיים לראות הם בעצמם לטחינת קמחיהם (מרדכי):

ט. צריך לטחון החטים יום או יומים לפני הלישה ואם טחנו בערב פסח יש אומרים שאסור ללוש מצה בו ביום לפי שהקמח בשעת טחינה רותה ומחמם המים והעיטה נוחה להחמיץ:

סימן תנד – באיזה מצה אינו יוצא ידי חובתו, וכו' ר' סעיפים

א. אין יוצאין לא כפת סובין ולא כפת מורסן אבל לש הוא את העיטה בסובין ובמורסן שבה ויוצא בה ויוצא במצה מסלת נקיה ביותר ואין אומרים אין זה לחם עוני. הגה: וטוב לכתחלה שלא לעשות המצה רחבה יותר מראי דהוי כאשישה (מהרי"ו):

ב. עיסת הכלבים בזמן שהרועים אוכלים ממנה יוצאים בה ואם לאו אין יוצאים בה שאין זו משומרת לשם מצה. הגה: כך הם דברי הרמב"ם אבל יש אומרים הטעם משום שאינו קרוי לחם כל זמן שאין הרועים אוכלים ממנו וכן נראה עיקר (טור יורה דעה סימן ש"ל ור"ש בפירוש דמסכת חלה פרק קמא):

ג. ליכא בזמן הזה דידע למחלט הלכך כל מין חליטה אסור:

ד. אין אדם יוצא ידי חובתו במצה גזולה במה דברים אמורים כשגול מצה אבל אם גזל חטים או קמח ועשאו מצה יוצא בה שקנאה בשינוי ודמים לכד הוא חייב לו. (ולענין ברכה עיין לקמן ריש סימן תרמ"ט):

סדר הלימוד ליום כ"ז אדר
יום י"ד משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תנג – דיני החטים וטחינתם למצות

ב. הנושה עיטה מן החטים ומן אם יש בה טעם דגן יוצא בה ידי חובתו בפסח:

ג. אם לא ברירו החטים מאכילת עכבר אין בכך כלום. הגה: וכן אם לא ברירו ממנו אותו דגן שצמח מיהו צריך לראות שאין בו כל כך שלא יהא ששים כנגדו מן החיתר (הגהות מיימוני בשם סמ"ק ותרומת הדשן סימן קי"ד):

ד. החטים שעושים בהם מצת מצוה טוב לשמרן ולא יפלו עליהם מים משעת קצירה ולפחות משעת טחינה ובשעת הדיק מותר ליקח קמח חם שהוק:

ה. האדינא אסור ללתות בין חטים בין שעורים:

ו. שקים שנותנים בהם קמח כל השנה אם רוצה ליתן בהם קמח ומכבסים אותם יפה צריכים להתיר קודם הכבוס כל התפירות שבהם בקצוות או אם הם מטולאים:

ז. כשמולכים השקים שיש בהם קמח מהרחיים אסור להניחם על גבי במה: שאין אוסף או עור עב תחת השק. הגה: וכן יזהר לכתחלה שלא להניח הרבה שקים עם קמח זה על זה במקום שאפשר (מרדכי סוף פרק אלו עורין):

ח. נוהגים לנקר הרחיים משום דזמנין נתנו בהם תבואה לתותה לסולת ונוהגים שקמח הראשון שנטחן אחר הניקור שומרים אותו עד לאחר הרגל. הגה:

הנה מוכח כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחוץ לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מוכח שלא יחמא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמות. ולכל התכרים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המוכח את הרבים [כ"ז אדר]. יום י"ד משלשים יום קודם הפסח זוכה לבנים צדיקים!

עמ"י

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א"
הזהיר ממשהו המין בפסח – מובטח לו שלא יהמא כל השנה (הארז"ל)

עש"י

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זצ"ל
בנה מוסד ספר "שולחן ערוך"
וערך ענייני הלכה ופוסקים
תוך עבודתו כהן אלוף ישראל
ועם משרתיו סבור
(בספר דברי יוסף פרק ו')

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
בנה מוסד ספר "שולחן ערוך"
וערך ענייני הלכה ופוסקים
תוך עבודתו כהן אלוף ישראל
ועם משרתיו סבור
(בספר דברי יוסף פרק ו')

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

כח אדר
[יום ט"ן]
משלשים יום
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום

לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו רבנן חשה תיקן להם לישאל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בצערת הלכות חג בחג

גליון
ט"ן

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. ונתירני עושה לשם וחיוד קודם שא בריוך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה על ידי הנעלם בקהילו ורחמינו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום כ"ח אדר יום ט"ו משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תנה – דין מים שלנו

- ב. יש אומרים שמים המכונסין בסטיטיוני"ה מותר ללוש בהם סמוך לשאיבתן ואין להקל בדבר אם לא בשעת הדחק:
- ג. אין ללוש במים חמין אפילו לא נתחממו אלא בחמה ולא במים הגרופים מדוד גדול שנחשתו עבה ותלוי על מקום האש ומים שבתוכו פושרים אפילו כשאין האש תחתיו ואם עבר ולש בין באלו בין במים שלא לנו אסור ויש חולקין ומתירין בלש במים שלא לנו ויש אומרים דבשוגג מותר ובשעת הדחק יש לסמוך עליהם. הגה: ואפילו בלא דחק יש להתיר אם עבר בשוגג ולש במים שלא לנו (רבינו ירוחם ובית יוסף):
- ד. מים שלא לנו שנתבטלו חד בתרי במים שלנו לשיין בהם:
- ה. נוהגין שלא ליתן מלח במצה ונכון הדבר (ואפילו בדיעבד יש לאסור) (מרדכי ודברי עצמו):
- ו. לש המצה בקצה ושומשומין ובמיני תבלין כשרה כיון שיש בה טעם מצה ומכל מקום אין ליתן בה תבלין לפי שהוא חד ומחמם העיסה. הגה: ופלפלין אפילו בדיעבד אסור וכן אם נפל בה סיד (מהרי"ב):

סימן תנו – דין שיעור כמות לישת המצות, ובו ג' סעיפים

- א. אין לשיין לפסח עיסה גדולה משיעור חלה שהיא מ"ג ביצים וחומש ביצה כינונים והוא עשרון וכן ישער אותה ימלא כלי מים ויערה המים ממנו לכלי אחר ואחר כך יתן בו מ"ג ביצים ויחזור בו המים שעירה ממנו והמים שיתורו יתנם בכלי אחר והכלי המחזיק אותם הוא המדה למלאותו מקמה והמדה מחוקה ולא גדושה ושיעורה מקמה חטה מצרית תק"כ דרהם מצריים בקירוב. הגה: ולא ידחק הקמה במדה דאם כן לא ילוש יפה וטוב לומר בשעת נתינת הקמה למדה שעושה לשם מצוה (מהרי"ל):
- ב. אם לש יותר משיעור זה מותר בדיעבד:
- ג. אף על פי שאין מודדין קמה ביום טוב ללוש ביום טוב של פסח שאין לשיין עיסה גדולה מעשרון מותר למדוד ויש אוסרים אלא יקח באומד הדעת ולא ירבה על עשרון (והכי נהוג):

סימן תנו – דין הנהגת החלה בעיסת מצה, ובו ב' סעיפים

- א. מפני שצריך לדקדק בשיעור העיסה שלא להרבות בה משום חשש חימוץ ומוטב שימעט בה לכן טוב לקרב העיסות יחד בשעת הפרשת חלה שישקו זו בזו ושומא יש בהם שלא היה בה כשיעור ואם יא אפשר להפריש חלה בעודה עיסה מפני

המהירות ופרישנה אחר אפייה מיד שיתן כל המצות בסל והסל מצרפם לחלה וזהו הדרך היותר נכון. הגה: ואם היה בו שיעור חלה ושכח להפריש יפריש אחר כך ואפילו צירוף סל לא צריך ואם לקח ממקצת העיסות וממקצת לא לקח ונתערבו צריך ליקח חלה מכל אחד ואחד או ללוש עיסה אחרת ויקח ממנו גם כן על אותן שנתערבו ואם מכיר מצה אחת שחייבת בחלה נוטל ממנה על האחרות (הגהות מיימוני פרק ג' ומדרי ריש פרק אלו עוברין ובית יוסף בשם תוספות פרק קמא דביצה):

ב. הלש עיסה ביום טוב של פסח לא יקרא שם לחלה עד שתאפה שאם יקרא לה שם אינו רשאי לאפותה ואם יניחנה כך תחמיץ ואינו רשאי לשורפה ביום טוב ואם שכח וקרא לה שם יטילנה לצונן וימנענה מלהתחמיץ. הגה: ואם יש כהן קטן שלא ראה קרי או גדול שטבל לקרי מותרים לאפות החלה בשבילו (טור) ויש אומרים שאין מאכילין חלה בזמן הזה לשום כהן (מהרי"ו). יש אומרים דמותר ביום טוב ללוש פחות משיעור כדי לפטור עצמו מן החלה (ר"ן ריש פרק אלו עוברין):

סימן תנה – דין מצוה ללוש המצה בערב פסח, ובו סעיף אחד

- א. נוהגים שלא ללוש מצת מצוה בערב פסח עד אחר שש שעות שהוא זמן הקרבת קרבן פסח וכי"ד שחל להיות בעבת לשיין בערב שבת אחר שש שעות:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחר ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מקבץ שלא יחמא כל השנה. נא לפרסם בקתי כנסיות וקבתי מדרשות. ובשמחות. ולקבץ החברים וידידים. לזכות את הכפים להיות יבן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים [כ"ח אדר]. יום ט"ו משלשים יום קודם הפסח זוכה לזנים צדיקים!

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארץ "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג
 שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א"
 הזדיר ממשוהו המין בפסח – מוכטח ל' שלא יחטא כל השנה (האריז"ל)

עש"ו

עמ"ו

רבינו משה איסר"ל זיע"א
 בעל מחבר ספר "דרימ"א"
 פסקי חינוך ופוסק ידוע
 דת איורי פנים הוא שולחן ערוך
 וספר מור"ח (ת"ת)

רבינו יוסף קארו זיע"א
 בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
 פוסק ידוע ופוסק מפורסם
 ור"ת (ספר שנת חורף שולחן ערוך)
 וספר מור"ח (ת"ת)

**תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
 קודם הפסח שלשים יום**

כ"ט אדר
 [יום ט"ז]
 משלשים יום
 קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
 לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
 לשלשים יום – עמוד אחד ליום

ג' ליון
 ט"ז

**תנו ובגן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
 של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג**

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שיבאני התלמוד לידי מעשה. נלידי מרות ושרות. נלידי יגיעת התורה.
 נבחרני עושה לשם יחוד קודש שא בריוך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדני"י מתנתימים יאהרונה"י
 על ידי העולם בהחילו וקחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

נכרי ואם אין נכרי יטילם לצונן או יתנם לתנור שיאפה הבצק שעליהם והעריבות שאפשר לתת דבר בתוכו מותר להדיח וכן כל כיוצא בזה ויש ליהרר בעריבה שלשין בה שלא יהיה בו שום גומא או סדק שלא יוכל לנקרר אחר הלישה ותחמיץ ואחר כך כשחזור ולש בו מתערב בבצק (מהרי"ל). ולא יתן העריבה על כר או כסת צמר בשעת הלישה שמחמם העריבה אבל על של עור שרי (מהרי"ו):

ה. עברה ולשה תחת השמש הפת מותרת:

ו. אם העיסה רכה לא יוסיף בה קמח אלא עושה עיסה קטנה מגיבול קשה ויערבנה עם העיסה הרכה. הגה: וירחיק המצות מהקמח כי הקמח הנדבק בהן בא אחר כך בתבשיל ומתחמץ (מרדכי ריש פרק אלו עוברין):

סימן תם – דיני מצת המצוה, ובו ז' סעיפים

א. אין לשין מצת מצוה ולא אופין אותה על ידי נכרי ולא על ידי חרש שוטה וקטן:
 ב. הרא"ש היה משתדל במצת מצוה ועומד על עשייתם ומזרו העוסקים ומסייע בהן בעריכתן וכן ראוי לכל אדם לעשות להטפל הוא בעצמו במצוה:

ואם החמיצה עד שיש בה סדקים אפילו לא נתערבו הסדקים זה בזה אלא אחד הולך הנה ואחד הולך הנה הוי חמץ גמור והאוכלו חייב כרת ואם אין בו סדק אלא הכסיפו (פירוש נשתנה מראיתו ללובן, ערוך) פניו כאדם שעמדו שערותיו האוכלו פטור. הגה: ואם המצה עשויה וירא שלא תבא לידי חימוץ מותר לשברו ולחזור לעשותה כדי שהעסק יבטל החימוץ מיהו טוב ליהרר לכתחלה (מהרי"ל בשם אגודה ורוקח):

ג. אם האשה שהיא לשה היא מקטפת במים לא תקטף באותם מים שמצננת בהם ידיה מפני שהם מתחממים ומחמיצים את העיסה אלא יהא לה כלי אחר מלא מים שתקטף בו. הגה: ומיהו בעברה ולא צננה ידיה מותר (רמב"ם פרק ה'):
 ד. אם לש אחר זמן איסור חמץ אלו המים עם שאר המים שרוחצים בהם העריבה לא ישפכם אלא במקום מדרון כדי שלא יתקבצו במקום אחד ויחמיץ. הגה: והכלים שמתקנים בהם המצות והסכין שחוחתין בו העיסה יגרדם תמיד בשעת עשייה שלא ידבק בהם הבצק ולאחר עשייה ידחם וינגבם היטב לחזור ולתקן בהם פעם שנית (מהרי"ל) וזהו עדיף טפי ממה שנוהגין לגרדן כי אי אפשר לנקותן היטב על ידי גרידה והמתמיר יגרדן ואחר כך ידחן (דברי עצמו). וביום טוב מותר לעשותו על ידי

**סדר הלימוד ליום כ"ט אדר
 יום ט"ז משלשים יום קודם הפסח**

סימן תנט – דין מקום וסדר לישת המצות, ובו ו' סעיפים

א. אין לשין במקום השמש וביום המעונן אסור תחת כל אויר הרקיע משום דיומא דעיבא כוליה שמשא. הגה: ועל כן נהגו ליהרר מללש נגד החלון הפתוח אפילו אין שם שמש שמה יהיה מעונן ולא אדעתיה (תורת הדשן סימן קצ"א) וכן יש ליהרר מלהוליך המצות לתנור תחת הרקיע מגולה וכן המים או הקמח (הגהות מיימוני פרק ה' בשם סמ"ק ומהרי"ו). ולא יתקרב ללש אצל התנור מפני חום התנור:

ב. לא יניחו העיסה בלא עסק ואפילו רגע אחד וכל זמן שמתעסקים בו אפילו כל היום אינו מחמיץ ואם הניחו בלא עסק שיעור מיל הוי חמץ ושיעור מיל הוי רביעית שעה וחלק מעשרים מן השעה. הגה: ויש להחמיר למהר בענין עשיית המצות כי יש לחוש שהשויות יצטרפו לשיעור מיל או שיהיה במקום חם שממחר להחמיץ (הגהות מיימוני פרק ה' ומרדכי פרק אלו עוברין).
 ואחר שנתעסקו בבצק ונתחמם בידים אם יניחוהו בלא עסק מיד יחמיץ ואם התחילו בשתי עיסות כאחד והחמיצה האחת בידוע שהחמיצה גם השנית אפילו אין רואין בה סימני חימוץ

הנה מוכח פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך ילמוד כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא יפרסם בקתי פנסיות ובקתי מדרשות. ובשמחות. ולכל העברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עולם תבא" על ידי לימוד "הלכות פסח" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המוכה את הרבים [כ"ט אדר]. יום ט"ז משלשים יום קודם הפסח זוכה לבנים צדיקים!

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם התג שפעל ידי "מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א" הזחיר ממשנהו המין בפסח – מוכסח לו שלא יחטא כל השנה (האר"ז"ל)

עש"ו

רבינו משה איסר"ל זי"ע
מלך ספרד שפי' "רימ"א"
מפני ענין קריאת ידיו
ר"ת א"ת שבת ור"ת שבת
יום מיוחד מדי
(בספר יורה דעה ח"א)

רבינו משה איסר"ל זי"ע

עמ"י

רבינו יוסף קארו זי"ע
מלך ספרד שפי' "שולחן ערוך"
מפני ענין קריאת ידיו
ר"ת א"ת שבת ור"ת שבת
יום מיוחד מדי
(בספר יורה דעה ח"א)

רבינו יוסף קארו זי"ע

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום

תנו ובגן חשה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בצורת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ישרות. ולידי נדעתי התורה. ובהיני עושה לשם יחוד קודש צא כריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדנ"י מתנחלים יאהרונה"י על ידי הנעלים בהחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום א' ניסן
יום י"ז משלשים יום קודם הפסח

המשך סימון תס – דיני מצת המצוה

ג. הלש אחר זמן איסור חמץ יאמר בשעת לישא כל פיוריים שיפלו בשעת לישא ועריכה וכן בצק הנדבק בכלים אני מבטל אותם כדי שנמצא שמבטלן קודם חימוצן.

ד. אין עושין סריקין המצויירין דהיינו לצייר בפת כמין חיה ועוף אבל כל מה שעושים אותו במסרק כדי שלא יתפח וכן מה שמנקבין המצות מותר ומכל מקום טוב למהר לעשותן שלא להשהות בהן. הגה: ויש לעשות המצות ריקין ולא פת עבה כשאר לחם כי אין הרקיקין ממהרים להתמיץ.

ה. אין עושין בפסח פת עבה טפח:

ו. אין להקל כמה שהחמירו הקדמונים שלא לעשות פאנדי"ש או פלאדוני"ש:

ז. אין ליתן ביצים שלמים במצה שתאפה עמהם:

סימון תסא – דיני אפיית המצה, ובו ח' סעיפים

א. תנור שאופים בו חמץ צריך לזוהר כשיסיקוהו כדי לאפות בו מצה שילכו הגחלים על פני כולו ואין די לו בלהבה דכמו שבולע על ידי גחלים כך פולט על ידי גחלים ושהיו ניצוצות נתזין ממנו הילכך אם

הסיקוהו כמה פעמים קודם הפסח אינו מספיק אלא אם כן כיון להתיירו לצורך פסח כי שמא לא הלכו הגחלים על פני כולו כל זמן שלא כיון לכך ויש נוהגים להטיל בו קרקע חדש כדי שלא יצטרכו היסק ומנהג יפה הוא. הגה: וכשיכשירו על ידי היסק טוב וישר הוא לחזור ולהסיק לצורך האפייה ולא לעשות הכל בהיסק אחד (תשובת מהר"ם):

ב. טפקא (פירוש אחד מן הרעפים שמכסין בהם הגג, קופ"י בלע"ז) של חרס חדשה לא שנא הסיקה מבפנים או מבחוץ מותר כיון שהאור שולט תחתיה אף על פי שאין שלהבת עולה על גבה מרתה רתה והפת נאפית מיד ואינה באה לידי חימוץ אבל צריך להסיק תחלה בין תנור בין כוביא בין באלפט בלא מים בין בקרקע אבל להדביקו תחלה ואחר כך להסיק יש אסורים וטוב לזוהר ויש מי שאומר שראוי למחות שלא יעשו חרות ברמץ (פירוש אפר חם, צניירוני" בלע"ז):

ג. מצה שנאפית עד שאם פורסין אותה אין חוטינן נמשכים ממנה יוצאים בה. הגה: ויש לזוהר שלא לקחה מן התנור קודם לכן (דברי עצמו) ולהחזירה כי תוכל לבוא לידי חימוץ (מהר"ל):

ד. יוצא אדם במצה שרויה והוא שלא נימוחה אבל אם בשלה אינו יוצא בה:

ה. אם אפו חמץ עם מצה לא נאסרה אלא אם כן נגעה בחמץ ונוטל ממקום שנגעה כדי נטילת מקום והשאר מותר. הגה: מצה שנתכפלה בתנור ודבוקה עד שאין שולט שם האש אוסרים אותה תוך הפסח אבל שאר מצות שכתנור מותרים וקודם פסח אין לאסור רק מקום הדבוק (תרומת הדשן סימן קנ"ז ופסקיו סימן קמ"ה). מצה נפוחה באמצעותה אסורה אבל עלה עליה קרום כדרך שעולה על הפת בשעת אפייה מותרת (מהר"ל). אם שני מצות שוככות זו על זו בתנור קודם אפייתן אסורים דהוי כמצה כפולה (מהר"ו). וכן יש לזוהר שלא יגעו זה בזה בתנור בעורן לחין כי אין האור שולט במקום נגיעתן ובאים לידי חימוץ (בית יוסף בשם אורחות חיים):

סימון תסב – דין מי פירות אם מחמיצין, ובו ז' סעיפים

א. מי פירות בלא מים אין מחמיצין כלל ומותר לאכול בפסח מצה שנילושה במי פירות אפילו שהתה כל היום אבל אין יוצא בה ידי חובתו מפני שהיא מצה עשירה וקרא כתיב להם עוני:

ב. מי פירות עם מים ממהרים להחמיץ יותר משאר עיסה הלכך אין ללוש בהם ואם לש בהם יאפה מיד:

הנה מוכא פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויקריה מוכסח שלא יחטא כל השנה. לא לפקסם בנפשות ובקבתי מדרשות. ובשמחות. וקבלת התבירים ונדירים. לזנות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים [א' ניסן]. יום י"ז משלשים יום קודם הפסח! זוכה לננים צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מהבד' עם רמב"א זהיר ממשוהו חמץ בפסח – מרבטח לו שלא יחטא כל השנה (האריז"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

ב ניסן
יום י"ח
משלשים יום
קודם הפסח

ג' ליון
י"ח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו ובנו חשה תיקון להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בצורת הלכות חג בחד

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאנו הפלמוד לדין מעשה. לדין מדות נשנות. לדין ודיעות התורה. נהרני עושה לשם יחוד קודם שא בקריד הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתקדמים יאהרונתי על ידי הנעלים בך חילו ורחימו ביחדקא שלים בשם כל ישראל.

להם שעורים או חטים לאכול יזהר שלא להשליכם במקום לח שיבואו לידי חימוץ (מהרי"ו):

ג. אין האשה שפה מורסן על בשרה אפילו יבש:

ג. אם שפשו מורסן באווז לח ממים יש מי שאומר שהאווז אסור. הגה: והכי נהוג לענין איסור חמץ שהוא במשהו ויש לזהר שלא להחבב העופות בקשין שמא יהיו שם חטים או דגן מחומצן ויתן טעם בעופות בשעת ההכבוב:

סימן תסו – אם הרוק זמני רגלים ודומיו מחמיצים, וכו' ו' סעיפים

א. לא ילעוס אדם חטים ויתן על גבי מכתו מפני שהן מחמיצות שהרוק מחמיץ:

ב. הנותן שעורים לבהמתו ומצא בהם ריר צריך לבערם. הגה: אבל בסתם אין לחוש הואיל וכבר בטל (דברי עצמו). ויש מתמירין לבער כל הנותן מן הבהמה אף על פי שאין רואה עליו ריר (מרדכי ריש פרק אלו עוברין בשם הרוקח):

ג. שק מלא קמח שנתלחלח מזיעת החומה מותר ויש אוסרים:

להחברתה שהם מי פירות ואינם מחמיצים:

ג. ותיקא שהוא תבשיל העשוי משמן ומלח עם קמח מותר והוא שלא יהא בו מים. הגה: ולדין שנוהגים להתמיר במי פירות גם זה אסור:

ג. כרמל שמהבהין אותו באור וטוחנין אותו אין מבשלים הקמח שלו במים שמא לא נקלה באור יפה ונמצא מחמיץ כשמבשלים אותו וכן כשמוללין הקדירות החדשות (פירוש שנותנים קמח לתוך המאכל להקפות) אין מבשלים בהם אלא מצה אפויה שחזרו וטחנו אותה:

סימן תסד – חרדל שנתערב בתוכו קמח, וכו' סעיף אחד

א. חרדל או שאר מיני טיבול שיש בהם מים אין נותנין בהם קמח ואם נתן לתוך החרדל יאכל מיד ולא ישאנו שמא יחמיץ ובשאר מיני טיבולין כיון שאינם חדין כמו חרדל ודאי החמיץ וצריך לשרפו אם הוא אחר זמן איסור חמץ. הגה: והמנהג שלא לאכול חרדל כלל בפסח אפילו נתערב קודם פסח דהוי כמיני קטניות שנוהגין בו איסור (הגהות מיימוני ריש פרק ה' ותורת הרשן סימן קי"ב):

סימן תסה – דיני מורסן בפסח, וכו' ג' סעיפים

א. אין שורין מורסן לתרגולים בשום פנים ולא חולטין. הגה: וכשנותנים

סדר הלימוד ליום ב' ניסן
יום י"ח משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תסב – דין מי פירות אם מחמיצין

ג. מותר ללוש ביין אף על פי שאי אפשר לו בלא טיפת מים שנופלת בשעת הבעיר ואף לכתחלה רגילים ליתן מים בשעת הבעיר כדי להתיר נצוק ואף על פי כן אין לחוש להם הואיל וכבר נתבטלו המים ביין קודם שלשו העיסה:

ד. מי בציטע ושאר משקים כולם הוו בכלל מי פירות. הגה: ובמדינות אלו אין נוהגין ללוש במי פירות ואפילו לקטף המצות אין נוהגין רק לאחר אפייתן בעודן חמין ואין לשנות אם לא בשעת הדחק לצרכי חולה או זקן הצריך לזה:

ה. הלש עיסה במי פירות טוב לעשותה פחות משיעור עשרון כדי שלא תתחייב בחלה:

ו. חטה שנמצאת בדבש או ביין וחומץ מותר ובלבד שלא נתערב בהם מים:

ז. יש לברר המלח קודם פסח מחטים שלא יהיו בתוכו כי כשהמלח מתלחלח הוא נכנס מעט מעט בחטים ומתחמץ:

סימן תסג – אם מותר לחרוד שני שבלים יחד, ודיני כרמל, וכו' ג' סעיפים

א. מותר לחרוד שני שבלים ביחד ולא חיישינן שמא יצאו מים מאתה

הנה מובא פה ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך נגמור קל הלקוח פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. וכלל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן שולחן הבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הרבים [ב' ניסן]. יום י"ח משלשים יום קודם הפסח וזכה לזכרון צדיקים!

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם התג
שעל ידי "מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מוצר עם רמ"א"
הזהיר ממשוהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחמא כל הישגה (הארזיל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

ג' ניסן (יום י"ט)
משלשים יום
קודם הפסח

ג' ניסן
י"ט

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי ריעת התורה.
נתכניני עושה לשם יחוד קודקשא ברין הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדניי מתתקדים יאהרונה"
על ידי הנעלם בך חילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

א. ישראל שיש לו בורות מלאים חטים וחושש שמא יש בקרקעית הבור ובקירותיו חטים מבוקעים מלחות הבור והארץ בביטול בעלמא סגי (ועיני לעיל סימן תל"ו סעיף א').

ב. דבש של נכרי אין מחזיקין בו איסור ואוכלים אותו בפסח. הגה: מיהו יש מחמירין (מרדכי פרק כל שעה והגהות מיימוני פרק ד). והמנהג במדינות אלו שלא לאכול דבש רק אותו שמביאים בחביות מן הכוורת שעושין ממנו משקה שקורין מע"ד. ותאנים יבשים וענבים יבשים שקורין רוזינו"י גדולים או קטנים תולים במנהג המקומות כי יש מחמירין שלא לאכלן ויש מקילין ולכן נהגו במדינות אלו להחמיר שלא לאכול שום פירות יבשים אם לא שידוע שנתייבשו בדרך שאין לחוש לחמץ וצוקר אסור לאכלו ואפילו להשהותו אסור (תרומת הדשן סימן ק"ח). וביום טוב האחרון אוכלין פירות יבשים וצוקר קנדי"ל שאין בו חשש חימוץ (מהרי"ל). והמנהג במדינות אלו שלא לאכול כרוכס שקורין זרין"ן או נעגלי"ך (מהרי"ל). מיהו אינן אוסרין תערובתן וכן נראה לי:

ט. תבשיל שנתבשל ונמצאו בו שעורים או חטים אם נתבקעו ממש הרי כל התבשיל אסור ואם לא נתבקעו ממש התבשיל מותר. הגה: ואין המנהג כן אלא אוסרים הכל במשהו אפילו לא נתבקעו. ואתם חטים או שעורים שורפים אותם:

אחד ואחד כדי שיכלה קודם הפסח שמא יחזור הנכרי ומכרנו לישראל:

ב. דגן זה שנטבע בנהר או שנפלו עליו מים אף על פי שלא נתבקע אסור דכיון דמינה נביחי אתי לירי חימוץ. הגה: ולכן יש לזהר שלא יבואו מים או גשמים מזלפים על החטים כי אז אפילו לא נתבקעו אסורות ודגן שהיה מונח בעלייה וירדו גשמים דרך הגג בקצת המקומות ונתלחלו אותן שנתלחלו אסורות אבל שאר מקומות מותר להשהותן מכה ספק ספיקא שמא לא ירדו עליהם גשמים ואם תמצו לומר ירדו שמא לא נתחמצו אבל לאכלן בפסח אסור ולא מהני ספק ספיקא (אגור וכל בו):

ג. חטים שבאו בספינה אם הם יבשות וקשות ולא נשתנה מראיהן אחזוקי איסורא לא מחזקינן:

ד. שנה שרבו גשמים וירדו על ערימות שבשדות עד שהיו קצת מהשבילים שעל הערימות מעלים צמחים אין חוששין לסתם חטים של אותה שנה:

ה. דגן שבמחבר שנתייבש לגמרי ואינו צריך ליניקה כמאן דמנח בכדא דמי ומקבל חימוץ אם ירדו עליו גשמים:

ו. חטים שנמצאו בהם מבוקעות אותן שאין מבוקעות מותרות מפני שהדבר מצוי שבשעת גשמים עליונות הגדיש ותחתיות מתחמץ ומתבקע ואין המים נוגעים באמצעותו כלל:

סדר הלימוד ליום ג' ניסן
יום י"ט משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תסו – אם הרוק ומי רגלים ודמוי מחמיצים

ד. נפלו מים על קמח או נתלחלה השק יאחזו בידו כל המקום המלוכלח בשק עד שיריק כל הקמח שבשק ואם אי אפשר לעשות כן ירקד הקמח והשאר מותר ודוקא כל זמן שהוא מלוכלח אבל אם נתייבש הלחלוהית לא מהני ריקוד דמפרך ומתערב עם השאר ואסור לאכלו בפסח אלא יקדנו וישמרנו עד אחר הפסח ואם נתייבש בפסח אסור להשהותו:

ה. הטל מחמיץ וכן מי רגלים ומי הפה והחוטם והעין והאוזן (אבל דם) רבינו יוחנן) וחלב וזיעת אדם אינו מחמיץ (טור):

ו. קמח שנפל עליו דלף אפילו כל היום אינו בא לירי חימוץ והוא שיהיה הדלף טורד בלי הפסק ויאפנו מיד לכשיפסיק ואם הוא מסופק אם הדלף טורד אם לאו אסור:

סימן תסז – דין חטים שנפלו עליהם מים, ותבשיל שנמצא לתוכו חטה, וכו' ט"ז סעיפים

א. דגן שנטבע בנהר או שנפל עליו מים כשם שאסור לאכלו כך אסור לקיימו אלא מוכרו לישראל ומודיעו כדי שיאכלנו קודם הפסח ואם מכרו לעמו"ם קודם הפסח מוכר מעט לכל

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. קמוד אחר ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחמא כל הישגה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות "בן עזים תבא" על ידי לימוד "הלכה" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכך המזכה את הרבים **יום י"ט משלשים יום קודם הפסח** זוכה לבנים צדיקים!

מכון "הלכות פסח לשלשים יום" – ללימוד כל ארח "הלכות פסח" שלשים יום קודם חג
 שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מוציא עם רב"א"
 הזהיר ממשהו המין בפסח – מרבמח לו שלא יחמא כל השנה (האר"י"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום
הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ודיעת התורה.
 ובהריני עושה לשם ייחוד קודשא ברוך הוא ושקינתיה בשם יהוה ובשם אדניו מתקדמים יאהרונתו!
 על ידי הנעלם בקהילו וקהילתו ביהודקא שלים בשם כל ישראל.

ידי קליפה קצת ואם רוצה יוכל למכור הכל לנכרי כמו שנתבאר סימן תמ"ז סעיף א' אף על גב דאין נוהגין כן בשאר הערבות חמץ כן נראה לי:

טו. תרנגולת צלוייה שנמצאת בה חטה מבוקעת בתוך הפסח חותך מקום פיעפועו לפי אומד הדעת ויש אוסרים את כולה לפי שכשמהפכים השפוד מתפשט הטעם בכל התרנגולת וכן יש מי שאוסר כל התרנגולות הצלויות עמה באותו שפוד הנוגעות זו בזו כי על ידי היפוך השפוד מתפשט מזו לזו:

טז. חטה או שעורה שנמצאת בזפק העוף לאחר שהבהבו אותו העוף מותר והחטה והשעורה צריך לשורפם דלא חשיבי כמנוכלים:

סימן תסח – שלא לעשות מלאכה בערב פסח אחר הצות, וכו' ו' סעיפים

א. העושה מלאכה בערב פסח מחצות ולמעלה משמתין אותו ואפילו לעשות בהנם אסור ויש מי שאוסר אפילו על ידי נכרי ויש מי שמתיר (וכן הוא המנהג):

ב. כמה דברים אמורים כשעושה מלאכה להשתכר (או בהנם והוא מלאכה גמורה לתפור בגדים ממש) (בית יוסף) אבל מתקן הוא כליו ליום טוב וכן מי שכותב ספרים לעצמו דרך לימודו מותר:

בתוך הפסח. הגה: ויש מי שמתיר אפילו במליגת תרנגולים משום דאמרין שמה אחר כך נפלה לשם (תולדות אדם וחוה נתיב ה' מחלק ו' ומהרי"ם) ויש מי שאוסר בשאר בשר ומתיר בתרנגולת מכח ספק ספיקא (מרדכי פרק כל שעה) ולענין מנהג נראה לאסור בשאר בשר או בחטה שלימה אפילו בתרנגולת ודוקא אם נמלגו תרנגולים דהיינו שהיו המים חמין אבל אם היו צוננין ושרו שם התרנגולים אין לאסור מספיקא ובמקום דאיכא למימר שמה נתעכלה החטה בתרנגולת כגון שהיא שבורה (מהרי"ם) אפילו במליגה יש להחזיר מכח ספק ספיקא מיהו אם נתערבו התערבות ויש הפסד מרובה ומניעת שמחת יום טוב יש להקל בכל זה בספיקת איסור דרבנן שהוא משהו ויש להחזיר שאר תבשילין שיש בהן תערובת מאותו תבשיל של הבשר שנשרה במים או נמלג כן נראה לי:

ג. אם הגעילו יורה מחומצת בת יומא וירדו המים (המחומצים) לבור בתוך הפסח אסור לשתות מימיו בפסח בשביל שנתערבו:

ד. אם נמצאת חטה מבוקעת בתרנגולת קודם מליחה די כשטיפה ואם אחר מליחה די בקליפה ויש מחמירים לומר שמעמיק כל סביבותיה וחותך ומשליך ואם נמלחו עמה תרנגולות אחרות קולף את כולם. הגה: ויש מחמירים לאסור כל מה שנמלח ביחד אבל העיקר לאסור אותה חתיכה כולה שנמצא החטה עליה ולהחזיר האחרות על

סדר הלימוד ליום ד' ניסן
יום כ' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימו תסז – דין חטים שנפל עליהם מים, ותבשיל שנמצא לתוכו חטה

י. תרנגולת מבושלת שנמצא בה פסח חטה מבוקעת מותר למוכרה לנכרי שאינה נמכרת יותר ביוקר בשביל החטה שנמצאת בתוכה. הגה: ובמדינות אלו נוהגין לשרוף הכל (ועיין לעיל סימן תמ"ז סעיף ג'). ואם נמצאת ביום שמיני של פסח מותר להשהותה עד אחר הפסח:

יא. אם נמצאת חטה בקועה בעיסה או במצה אפויה יסיר ממנה כדי נטילת מקום והשאר מותר ויש מי שאוסר כל העיסה או אותה מצה וראוי לחוש לרבויי אם לא במקום הפסד מרובה או בשעת הדחק. הגה: וכן נוהגין תוך הפסח לאסור אותה מצה שנמצא בה החטה ומתירין את האחרות בין שנמצא בה אפויה או חיה ואמרין כאן נמצאת כאן היתה ואם נמצאת בעיסה אוסרין כל העיסה ודוקא תוך הפסח אבל קודם הפסח אין אוסרין רק כדי נטילה והכי נהוג:

יב. אם מלגו (פירוש שהרתיחוהו במים להעביר הנוצה) תרנגולת ואחר כך מצאו במים גרעין חטה בקועה אסורה התרנגולת ואם נמצאת חטה בקועה או לחם חמץ בכלי של מים ואין בו כדי ליתן טעם תבשילים צוננים ובישלו באותם מים תבשיל או לשו עיסה מותר ויש מי שאוסר אם הוא

הנה מובא פה ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. יגמר יום קודם הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחמא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל החברים וידידים. לזכות את הקבים לזכות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכות" בכל יום. שהוא "תורה לשמה" וכל המזכה את הקבים [ד' ניסן]. יום כ' משלשים יום קודם הפסח זוכה לבנים צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארץ 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
 שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מוציא עם רמ"א'
 זההיר ממשוהו המין בפסח – מרבמה לו שלא יחמא כל השנה (הארי"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום
ה' ניסן [יום כ"א] קודם הפסח
ה' ניסן [יום כ"א] קודם הפסח
ג' ניסן [יום כ"א] קודם הפסח
ה' ניסן [יום כ"א] קודם הפסח

תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
 של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג
 קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שוביאני התלמוד לדידי מעשה. ולידי מרות ישרות. ולידי ידיעת התורה.
 נחמדי עושה לשם יחוד קודם שא ברך הוא ושכינתו בשם יהוה ובשם ארבעי מתנבחים יאהרונה"י
 על ידי העולם בדיחילו וקחמינו ביהודקא שלום בשם כל ישראל.

לפסח אסור לעשותו (טור) כדלקמן ריש סימן תע"ו. אבל מותר לומר חטים אלו לפסח:

סימן תע – שהבכורות מתעניין בערב פסח, וכו' ג' סעיפים

א. הבכורות מתעניין בערב פסח בין בכור מאב בין בכור מאם ויש מי שאומר שאפילו נקבה בכורה מתענה (ואין המנהג כן) (מהרי"ל):

ב. אם חל ערב פסח בשבת יש אומרים שמתענים הבכורות ביום ה' ויש אומרים שאינם מתענים כלל. הגה: אבל יש לנהוג כסברא הראשונה ונהגין כשהאב בכור האם מתענה תחת בנה הבכור כשעדיין קטן ואם אין האב בכור הוא מתענה בעד בנו עד שיהגדל:

ג. האיטנטניס מתענה בערב פסח כדי שיאכל מצה לתיאבון:

סימן תעא – בערב פסח אחר שעה עשירית אסור לאכול פת, וכו' ג' סעיפים

א. אסור לאכול פת משעה עשירית ולמעלה כדי שיאכל מצה לתיאבון אבל אוכל מעט פירות או ירקות אבל לא ימלא כריסו מהם (ואם הוא איטנטניס שאפילו אוכל מעט מדיק לו באכילתו הכל אסור) (רבינו ירוחם). ויין מעט לא ישתה משום דמיסעוד סעיד אבל אם רצה לשתות יין הרבה שותה מפני שכשהוא שותה הרבה גורר תאות המאכל:

הגה: ויש מקילין לומר שלשה אומניות הנזכרים מתחילין ועושין עד חצות אפילו במקום שנהגו שלא לעשות ואם התחיל מבעוד יום בשאר אומניות והוא לצורך המועד עושין עד חצות והכי נהוג (טור) בשם הרא"ש):

ו. מושיבין שובכין לתרנגולים בארבעה עשר דהיינו לתקן מקום שיעמדו התרנגולים והתרנגולות:

ז. תרנגולת שישבה על הביצים שלשה ימים או יותר ומתה מושיבין אחרת תחתיה כדי שלא יפסידו הביצים:

ח. גורפין (פירוש מוציאין במגרפה והוא כלי מיוחד לכך) זבל מתחת רגלי בהמה:

ט. הזבל שבחצר לא יוציאנו אלא יסלקנו לצדדים ואם נתרבה בחצר יוציאנו לאשפה:

י. מוליכים ומביאים כלים מבית האומן כל היום אף על פי שאינם לצורך המועד. הגה: ונהגו שלא להקיז דם בשום ערב יום טוב ואין לשנות (כל בו) בשם מהרי"ו):

סימן תסב – שלא ייחד בשר לפסח, וכו' סעיף אחד

א. אסור לומר על שום בהמה בין היה בין שחוטטה בשר זה לפסח לפי שנראה שהקדישו מחיים לקרבן פסח ונמצא אוכל קדשים בחוץ אלא יאמר בשר זה ליום טוב. הגה: וגדי מקולס (פירוש שלם על ראשו ועל כרעיו ועל קרבו) אף על פי שלא פירש ואמר בשר זה

סדר הלימוד ליום ה' ניסן יום כ"א משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תסח – שלא לעשות מלאכה בערב פסח אחר חצות

א. קודם חצות מקום שנהגו לעשות מלאכה עושים מקום שנהגו שלא לעשות אין עושין. הגה: ולדין מקום שנהגו שלא לעשות (מהרי"ו). ודוק מלאכות גמורות אבל שאר מלאכות אפילו מנהג ליכא (מהרי"ב):

ד. ההולך ממקום עושים למקום שאין עושים לא יעשה בישוב מפני המחלוקת אבל עושה הוא במדבר וההולך ממקום שאין עושים למקום עושים לא יעשה ונותנים עליו חומרי מקום שיצא משם וחומרי מקום שהלך לשם ואף על פי כן לא יתראה בפניהם שהוא בטל מפני אסור לעולם אל ישנה אדם מפני המחלוקת: וכן מי שדעתו לחזור למקומו נוהג כאנשי מקומו בין להקל בין להחמיר והוא שלא יתראה בפני אנשי המקום שהוא בו מפני המחלוקת:

ה. אפילו במקום שנהגו לעשות לא יתחיל בתחלה מלאכה בארבע עשר אף על פי שהוא יכול לגמרה קודם חצות אלא שלשה אומניות בלבד הם שמתחילים בהם במקום שנהגו לעשות ועושין עד חצות ואלו הם החייטים והספרים והכוכבים אבל שאר אומניות אם התחיל בהם קודם ארבעה עשר הוא שיגמור עד חצות.

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מובא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולקבץ החברים וידידים. לנפות את הרבים להיות יבן עולם הבא" על ידי לימוד 'הלכות' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה' וכל המזכה את הרבים [ה' ניסן]. יום כ"א משלשים יום קודם הפסח זוכה ל'פנים צדיקים!

עמ"ד

עש"ו

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' - ללימוד כל ארה"ה הלכות פסח שלשים יום קודם החג... משהו על מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א... הזיהור ממשלה המין בפסח - מוכתה לו שלא יחמא כל השנה (הארז"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

ו' ניסן [יום כ"ב] מושלשים יום קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום לימוד שולחן ערוך הלכות פסח שלשים יום - עמוד אחד ליום

ג' ניסן כ"ב

תנו ובגן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. ונתירני עושה לשם יהודי קודש שא ברין הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדנאי מתקדמים יאהרונגה"ו על ידי הגעלה ברחילו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום ו' ניסן יום כ"ב משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תעא - ערב פסח אחר שעה עשירית אסור לאכול פת

- ב. וקודם שעה עשירית מותר לאכול מצה עשירה. הגה: אבל מצה שיוצאין בה בלילה אסורים לאכול כל יום ארבעה עשר (ר"ן) פרק אלו עוברין בשם הרמב"ם והמגיד פרק ו'). וקטן שאינו יודע מה שמספרים בלילה מציאת מצרים מותר להאכילו (תורת הרשן סימן ד'). ויש נוהגין שלא לאכול חזרת בערב פסח כדי לאכול מרור לתיאבון (תולדות אדם וחוה נתיב ה' חלק ג') וכן ביום ראשון של פסח כדי לאכול בליל שני לתיאבון וכן נוהגין קצת למעט באכילת מצה ביום ראשון מהאי טעמא (כל בו). ויש מחמירין עוד שלא לאכול פירות כדי לאכול החרות לתיאבון ואין לחוש למנהג ההוא ויש מחמירין שלא לפרו או לשבור המצות בערב פסח שלא לבוא לאכול מהם (מהרי"ו) ואין לחוש גם לזה. מצה שנאפה כתקנה ואחר כך נתפררה ונילושה ביין ושמן אינה נקראת מצה עשירה ואסורה לאכלה בערב פסח (מהרי"ו):
- ג. אם התחיל לאכול קודם שעה עשירית ומשכה סעודתו עד הלילה דינו כמו בשבת ושאר ימים טובים שנתבאר סימן רע"א סעיף ו'. (ומצוה לרחוץ ולגלה בערב יום טוב וללבוש בגדים נאים כמו בשבת ועיין לעיל סימן ר"ט ורס"ב):

- א. השמש צריך הסיבה:
- ז. כל מי שצריך הסיבה אם אכל או שתה בלא הסיבה לא יצא וצריך לחזור לאכול ולשתות בהסיבה. הגה: ויש אומרים דבזמן הזה דאין דרך להסב כדאי הוא ראב"ה לסמוך עליו שבדיעבד יצא בלא הסיבה (אגודה פרק ערבי פסחים). ונראה לי אם לא שתה כוס שלישי או רביעי בהסיבה אין לחזור ולשתות בהסיבה דיש בו חשש שנראה כמוסוף על הכוסות אבל בשני כוסות ראשונות יחזור וישתה בלא ברכה (מנהגים) וכן באכילת מצה ולכתחלה יסב כל הסעודה (מהרי"ב):
- ח. צריך לשתות ארבע כוסות על הסדר ואם שתאן זה אחר זה שלא כסדר לא יצא:
- ט. שיעור הכוס רביעית לאחר שימוגגו (אם רוצה למוגו) וישתה כולו או רובו ואם יש בו הרבה רביעיות שותין ממנו כל כך בני אדם כמגין רביעיות שבו ויש אומרים שצריך לשתות רוב הכוס אפילו מחזיק כמה רביעיות (וצריך לשתות השיעור שלא הפסק גדול בנתיים) (בית יוסף בשם רוקח):
- י. מי שאינו שותה יין מפני שמזיק או שונאו צריך לרחוק עצמו ולשתות לקיים מצות ארבע כוסות:
- יא. מצוה לחזור אחר יין אדום (אם אין חלבן משוכח ממנו) (טור):

מוכח לו של חמא כל השנה

כל זהויה משהו חנוי בפסח

הנה מוכח פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחזיק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מוכח שלא יחמא כל השנה. נא לפרסם בכתבי כנסיות ובכתי מדרשות. ובשמחות. ולכל המבדים וידידים. לזכות את הרבים להיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכה' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה'! וכל המוכה את הרבים [ו' ניסן]. יום כ"ב משלשים יום קודם הפסח וזכה ל'גנים צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארץ 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
 שיעור ימי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מהבד"ץ נצח רמב"א'
 הזכיר ממשהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחמא כל השנה (האר"י)

עשירי
רבינו משה איסרלין

 רבינו משה איסרלין זצ"ל
 בעל ספר 'ש"ת' ו'ת"ת'
 נפטר ביום זה (ה'ת"ת)
 ויום מולדתו (ה'ר"ל)
 (בג' שבט ה'תשנ"ד)

עמרי
רבינו יוסף קארו

 רבינו יוסף קארו זצ"ל
 בעל ספר 'ש"ת' ו'ת"ת'
 נפטר ביום זה (ה'ת"ת)
 ויום מולדתו (ה'ר"ל)
 (בג' שבט ה'תשנ"ד)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום
הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו רבנן חשה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצות הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני הוציא ללמוד. כדי שביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מדות ישרות. ולידי וידעת התורה.
 נהגתינו עושה שלום וחדוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדני מותקדמים יאהרונה"
 על ידי הנעלים ברחמינו ורחמינו ביהודיא שלום בשם כל ישראל.

הוא היעורר שלהם ועיקר המצוה בחזרת ואם אין לו חזרת יחזור אחר ראשון ראשון כפי הסדר שהם שנויים. הגה: ואם אין לו אחד מאלו הירקות יקח לענה או שאר ירק מר (אגור). וחרוסת יעשה עב זכר לטיט ואחר כך נותנין בו מעט חומץ או יין אדום זכר לדם (טור). ועושין החרוסת מפירות שנמשלו בהם ישראל (תוספות פרק ערבי פסחים) כגון תפוחים תאנים אגוזים רימונים שקדים ונותנין עליו תבלין כגון קנמון וזנגביל הדומים לתבן שהיו מגבלין בו הטיט (טור):

1. נוטל ידיו לצורך טבול ראשון ולא יברך על הנטילה ויקח מהכרפס פחות מכזית ומטבילו בחומץ ומברך בורא פרי האדמה ואוכל ואינו מברך אחריו ויקח מצה האמצעית ויבצענה לשתים ויתן חצייה לאחד מהמטובין לשומרה לאפיקומן ונותנים אותה תחת המפה וחצייה השני ישם בין שתי השלימות ויגביה הקערה שיש בה המצות ויאמר הא לחמא עניא עד מה נשתנה. הגה: ויאמר בלשון שמבינים הנשים והקטנים או יפרש להם הענין וכן עשה ר"י מלונגרי כל ההגדה בלשון לע"ז כדי שבינו הנשים והקטנים (כל בו ומהרי"ל). ואז יצוה להסירם מעל השלחן ולהניחם בסוף השלחן כאילו כבר אכלו כדי שיראו התינוקות וישאלו:

פסחים). ואם אין ידיו נקיות יטול מעט אבל אין לברך על הנטילה ובעל הבית לא ימוזג בעצמו רק אחר ימוזג לו דרך חירות (מהרי"ב):

ב. שותה בהסיכה ואינו מברך אחריו:
 ג. אם ירצה לשתות כמה כוסות הרשות בידו ומכל מקום ראוי ליהדר שלא לשתות בין ראשון לשני אם לא לצורך גדול כדי שלא ישתכר וימנע מלעשות הסדר וקריאת ההגדה:

ד. מביאין לפני בעל הבית קערה שיש בה שלש מצות ומרור וחרוסת וכרפס או ירק אחר (וחומץ או מי מלח) ושני תבשילין אחד זכר לפסח ואחד זכר להגיגה ונהגו בכשר וביצה. הגה: ויסדר הקערה לפניו בענין שאינו צריך לעבור על המצות דהיינו הכרפס יא למעלה מן הכל והחומץ סמוך לו יותר מן המצה והמצות מן המרור והחרוסת והם יהיו יותר קרובים אליו מן הבשר והביצה (מהרי"ל). והבשר נהגו שיהיה זרוע ונהגו שהבשר יהיה צלי על הגחלים והביצה תהיה מבושלת (והוא הדין צליה וכן נוהגין בעינו):

ה. אלו ירקות שיוצא בהם ידי חובתו חזרת עולשין תמכא חרתינא (פירוש מיני עשבים מרים) מרור ויוצאים בעלין שלהן ובקלחן אבל לא בשורש אלא שבעלין אין יוצאים אלא אם כן הם לחים ובקלחים יוצאים בין לחים בין יבשים אבל לא כבושים ולא שלוקים ולא מבושלים וכולם מצטרפים לכזית

סדר הלימוד ליום ז' ניסן
יום כ"ג משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תעב – דיני הסיבה וארבע כוסות

יב. יוצאים ביין מבושל ובקונדיטין:
 יג. אפילו עני המתפרנס מן הצדקה ימכור מלבושו או ליה או ישכיר עצמו בשביל יין לד' כוסות:
 יד. גם הנשים חייבות בארבע כוסות ובכל מצות הנהוגות באותו לילה:

טו. תינוקות שהגיעו לחינוך מצוה ליתן לכל אחד כוסו לפניו. הגה: ואין ליקח כוס שפיו צר כעין קרו"ג גלא"ז מפני שלא יוכל לשתות רביעית כאחד (מהרי"ב). ובכוס של ברכת המזון בלאו הכי אין לוקחין אותו ועיין לעיל סימן קפ"א סעיף ד' בהג"ה וכן הכוס של קידוש ועיין לעיל סימן רע"א סעיף י' (בית יוסף):

טז. מצוה לחלק תינוקות קליות ואגוזים כדי שיראו שינוי וישאלו:

סימן תעב – דיני כוס ראשון, וסדר הפסח עד כוס השני, ובו ז' סעיפים

א. מוזגין לו כוס ראשון ומקדש עליו ומברך שהיינו ואם חל בשבת אומר ויכלו ואם חל במוצאי שבת אומר יקנה"ז ואם שכח להבדיל ולא נזכר עד שהתחיל ההגדה ישלים ההגדה עד גאל ישראל ואחר כך בידיל. הגה: ואין ליטול ידיו כלל קודם קידוש (רבינו ירוחם והרא"ש בתשובה ומרדכי פרק ערבי

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחמא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל המכרים וידידים. לזכות את הכבים להיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכות פסח' בכל יום. שהוא 'תורה לשקדו' וכל המזכה את הרבים **ז' ניסן. יום כ"ג משלשים יום קודם הפסח** זוכה לקנים צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
 שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מתבד עם רמ"א'
 הזהיר ממשהו המין בפסח – מובטח לו שלא יהמא כל השנה (האר"י 9)

עש"ו

רבינו משה איסרליני

רבינו משה איסרליני זצ"ל
 נולד בת"ת ס"ב "רמ"א"
 נפטר ב"ת תרמ"א י"ד
 היה אדיר עמוס אור חילוקי שתי
 יום משהו סבור (יום ספור ה' תרמ"א י"ד)

עמ"י

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
 נולד בת"ת ס"ב "שולחן ערוך"
 נפטר ב"ת תרמ"א י"ד
 היה אדיר עמוס אור חילוקי שתי
 יום משהו סבור (יום ספור ה' תרמ"א י"ד)

**תניא שואלין ודורשיין בהלכות פסח
 קודם הפסח שלשים יום**

ח ניסן
 יום כ"ד
 משלשים יום
 קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
 לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
 לשלשים יום – עמוד אחד ליום
 חנו ובגן חשה תיקון להם לישראל שיהו שואלין ודורשיין בענינו
 של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בצעות הלכות חג בחג

ג' ר"ח
 כ"ד

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי ידועת התורה.
 וקהילי עושה לשם יחד קודם שא בר"ח הוא ושכינתיה בשם יהודה ובשם אדני מתקדמים יאהרונה"
 על ידי הנעלים בקהילי וקהילי ביהודא שלים בשם כל וישראל.

שיאכל כריכה זו כדי שתעלה ברכת
 אכילת מצה וברכת אכילת מרור גם
 לכריכה זו:

א. אם אין לו ירקות לטיבול ראשון אלא
 מרור יברך עליו בטיבול ראשון בורא
 פרי האדמה ועל אכילת מרור
 ובטיבול השני יטבלנו בהרוסת
 ויאכלנו בלא ברכה:

ב. בלע מצה יצא אבל אם בלע מרור לא
 יצא דטעם מרור בעיניו וליכא ואפילו
 אם בלע מצה ומרור כאחד ידי מצה
 יצא ידי מרור לא יצא ואם כרכם
 בסיב ובלעו אף ידי מצה לא יצא לפי
 שאין דרך אכילה בכך:

ג. אכל מצה בלא כוונה כגון שאנסוהו
 נכרים או לטטים לאכול יצא ידי
 חובתו כיון שהוא יודע שהלילה פסח
 ושהוא חייב באכילת מצה אבל אם
 היה סבור שהוא חול או שאין זו
 מצה לא יצא:

ד. אכל כזית מצה והוא נכפה בעת
 שטותו ואחר כך נתרפא חייב לאכול
 אחר שנתרפא לפי שאותה אכילה
 היתה בשעה שהיה פטור מכל
 המצות:

ה. אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי זית
 יצא ובלבד שלא ישנה בין אכילה
 לחברתה יותר מכדי אכילת פרס (ועיין
 לקמן סימן תרי"ב סעיף ג')

שאינו מברכין בורא פרי הגפן כי אם
 על כוס של קידוש ועל כוס של ברכת
 המזון ואין מברכין על הגפן כי אם
 אחר כוס רביעי. הגנה: והמנהג בין
 האשכנזים לבדך ברכה ראשונה על כל
 כוס וכוס אבל ברכה אחרונה אין מברכין
 רק אחר האחרון לבד וכן דעת רוב
 הגאונים:

**סימן תעה – יתר דיני הסדר, ובו ז'
 סעיפים**

א. יטול ידיו ויברך על נטילת ידים ויקח
 המצות כסדר שהניחם הפרוסה בין
 שתי השלימות ויאחזם בידו ויברך
 המוציא ועל אכילת מצה ואחר כך
 יבצע מהשלימה העליונה ומהפרוסה
 משתייהן ביחד ויטבלם במלח. הגה:
 ואין המנהג לטבל במלח בלילה ראשונה
 דפת נקי אין צריך מלח. ויאכלם
 בהסיבה ביחד כזית מכל אחד ואם
 אינו יכול לאכול כשני זיתים ביחד
 יאכל של המוציא תחלה ואחר כך
 של אכילת מצה ואחר כך יקח כזית
 מרור וישקענו כולו בהרוסת ולא
 ישנהו בתוכו שלא יתבטל טעם
 מיררתו ומטעם זה צריך לנער
 החרוסת מעליו ויברך על אכילת
 מרור ויאכלנו בלא הסיבה ואחר כך
 נוטל מצה שלישית ובוצע ממנה
 וכורכה עם המרור וטובלה בהרוסת.
 הגה: ויש אומרים דאין לטובלו וכן הוא
 במנהגים וכן ראיתי נוהגין. ואומר זכר
 למקדש כהלל ואוכלן ביחד בהסיבה
 ומשבירך על אכילת מצה לא יסיח
 בדבר שאינו מענין הסעודה עד

**סדר הלימוד ליום ח' ניסן
 יום כ"ד משלשים יום קודם הפסח**

המשך סימן תעג – דיני כוס ראשון, וסדר
 הפסח עד כוס השני

ז. מוזגין לו מיד כוס שני כדי שישאלו
 התינוקות למה שותים כוס שני קודם
 סעודה ואם אין חכמה בכך אביו
 מלמדו אם אין לו בן אשתו שואלתו
 ואם לאו הוא שואל את עצמו ואפילו
 תלמידי חכמים שואלים זה לזה מה
 נשתנה וכו' (וכשהבן או האשה שואלת
 אין צריך לומר מה נשתנה אלא מתחיל
 עבדים) (מהרי"ל). וכשמתחיל עבדים
 היינו לפרעה מחזיר הקערה שבה
 המצות לפניו וקורא כל ההגדה
 וכשיגיע למצה זו צריך להגביה
 להראותה למסובין שתחבב המצוה
 עליהם (ויש להגביה מצה הפרוסה שהיא
 כלתם עוני) (מהרי"ל) וכן כשיגיע למרור
 זה וכשיגיע ללפיתך מגביה כל אחד
 כוסו בידו עד שחותם גאל ישראל.
 הגה: ונוהגין לזרוק מעט מן הכוס
 באצבעו (דברי עצמו) כשמגיע לדם ואש
 ותמרות עשן וכן כשמזכיר המכות דצ"ך
 עד"ש באח"ב בכלל ובפרט הכל ט"ז
 פעמים (מהרי"ל). ויהיה הפת מגולה
 בשעה שאומר ההגדה עד לפיתך שאוחז
 הכוס בידו ואז יכסה הפת (אגורי ובית
 יוסף):

**סימן תעד – על כוס ב' אין מברכין,
 ובו סעיף אחד**

א. שותה כוס שני ואין מברך עליו לא
 ברכה ראשונה ולא ברכה אחרונה

הנה מובא פאר ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות
 פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יתקא כל השנה. נא לפרסם בקתי כנסיות ובקתי מדרשות. ובשמחות. ולקבץ
 החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכה' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה'!
 וכל המזכה את הרבים [ח' ניסן]. יום כ"ד משלשים יום קודם הפסח זוכה לזנינים צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל אורה 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רמ"א' הזהיר ממשוהו חמץ בפסח – מובטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"ל)

ע"מ

ע"מ

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

ט ניסן
[יום כ"ה]
משלשים יום קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום – עמוד אחד ליום

ג' ניסן
כ"ה

תנו רבנן חשה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי ודיעת התורה. ונחמני עושה לשם יחוד קודשך בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתקמרים יאהרונתי"ו על ידי הנעלם בקהילו וקמיונו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום ט' ניסן יום כ"ה משלשים יום קודם הפסח

המשך סימון תעה – יתר דיני הסדר

א. אין חיוב אכילת מצה אלא בלילה הראשון בלבד. הגה: ונהגו לעשות שלש מצות של סדר מעשרון זכר ללחמי תודה ועושים בהם סימן לידע איהו ראשונה או שניה או שלישית ומניחים הראשונה עליונה והשניה באמצע והשלישית בתחתונה לכריכה ואם שינה לא עיכב (טור בשם הר"א). ואופין אותם גם כן כסדר (כל בו ואבודרהם) ואם נשברה אחת מהן לוקחין אותה לשניה דבלאו הכי פורסין אותה (אגור). ואף בלילה הראשון יוצא בכזית (וישעור כזית עיין לקמן סימן תפ"ו):

סימון תעו – מנהג אכילת צלי בליל פסח, וכו' ב' סעיפים

א. מקום שנהגו לאכול צלי בלילי פסחים פסחים אוכלים מקום שנהגו שלא לאכול אין אוכלין גזירה שמא יאמרו בשר פסח הוא ובכל מקום אסור לאכול שה צלוי כולו כאחד בלילה זה מפני שנראה כאוכל קדשים בחוץ ואם היה מחותך או שחסר ממנו אבר או שלק בו אבר והוא מחובר הרי זה מותר במקום שנהגו. הגה: ולא יאכל ולא ישתה הרבה יותר מדאי שלא יאכל האפיקומן על אכילה גסה או ישתכר וישן מיד (מהרי"ל):

ב. אפילו בשר עגל ועוף כל דבר שטעון שחיטה אסור לאכול צלי במקום שנהגו שלא לאכול צלי. הגה: ונהגים בקצת מקומות לאכול בסעודה ביצים זכר

סימן תעה – שלא לאכול אחר אכילת האפיקומן, וכו' ב' סעיפים

א. אחר אפיקומן אין לאכול שום דבר. הגה: ולא יאכלנו בשני מקומות דלא עדיף מאילו הפסיק בשניה דאסור לאכלו משום דהוי כשני מקומות (טור):

ב. מי שישן בתוך הסעודה והקיץ אינו חוזר לאכול. בני הבורה שישנו מקצתן בתוך הסעודה חוזרים ואוכלים נרדמו כלם ונעורו לא יאכלו נתנמנמו כלם יאכלו. הגה: וכל זה אינו אלא שישנו לאחר שהתחילו לאכול האפיקומן אבל שינה קודם לזה לא הוי הפסק (טור וריבנו ירוחם):

סימן תעט – ברכת המזון על כוס שלישי, וכו' סעיף אחד

א. אחר כך מוזגין לו כוס שלישי ומברך עליו ברכת המזון ובורא פרי הגפן ושותהו בהסיבה ולא יברך אחריו ולא ישתה יין בינו לכוס רביעי. הגה: מיהו מכוס שלישי יכול לשתות כמה פעמים והכל מחשב שתייה אחת אף על גב דהפסיק בינתים (מהרי"ל ומהר"י ותשב"ץ). מצוה לחזור אחר זימון. הגה: והגדול שבהן אומר הודו ואנא והאחרים עונים אחריו (כל בו). והגדול יכול ליתן לקטן רשות (מהרי"ל). ויכול לצרף לזימון לענין הלל אף על גב שלא אכל עמהם ונהגו שבעל הבית מברך ברכת המזון בליל פסח שנאמר טוב עין הוא יבורך והוא מיקרי טוב עין שאמר כל דכפין ייתי ויכול וכו':

לאבילות ונראה לי הטעם משום שילי חשעה באב נקבע בליל פסח ועוד זכר לחורבן שהיו מקריבין קרבן פסח ויש נוהגין שלא לאכול שום טבול בלילה רק ב' טיבולים שעושים בסדר (מהרי"ל):

סימן תעז – דיני אכילת האפיקומן, וכו' ב' סעיפים

א. לאחר גמר כל הסעודה אוכלים ממצה השמורה תחת המפה כזית כל אחד זכר לפסח הנאכל על השובע ויאכלנו בהסיבה ולא יברך עליו ויהא זהיר לאכול קודם חצות (ויקדים עצמו שגם ההלל יקרא קודם חצות) (ר"ן פרק ערבי פסחים וסוף פרק ב' דמגילה):

ב. אם שכח ולא אכל אפיקומן ולא נזכר עד שנטל ידיו או שאמר הב לך ונברך אוכל אפיקומן בלא ברכת המוציא ואם לא נזכר עד שבירך ברכת המזון אם נזכר קודם שבירך בורא פרי הגפן יטול ידיו ויברך המוציא ויאכל האפיקומן (ויחזור ויברך ברכת המזון ויברך בורא פרי הגפן וישתה הכוס) (בית יוסף) ואם לא נזכר עד אחר שבירך בורא פרי הגפן לא יאכל האפיקומן ויסמוך על מצה שאכל בתוך הסעודה שכולן שמורות הן משעת לישה אבל במקום שנהגו לעשות שימור למצת מצוה משעת קצירה אפילו לא נזכר עד אחר ההלל יטול ידיו ויברך המוציא ויאכל האפיקומן. הגה: ויחזור ויברך על הכוס ואין לחוש כמה שמוסיף על הכוסות (תשובת הרא"ש כלל כ"ה). ואם נאבד האפיקומן יאכל כזית אחד ממצה שמורה אחרת (רוקח):

מובטח לו שכך יחטא כל השנה

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחזיק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחר ליום. כף יזמור כף הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כף השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל המעריצים וידידים. וזכות את הכמים להיות 'בן עוזם הבא' על ידי לימוד 'הלכה' ככל יום. שהוא 'מורה לשקמו' וכל המזכה את הרבים [ט' ניסן]. יום כ"ה משלשים יום קודם הפסח וזכה ל'בנים צדיקים!

מכון הלכות פסח לשלשים יום - ללימוד כל ארח הלכות פסח שלשים יום קודם התג שועל ידי מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מהבד עם רב"א תהזיר ממשוהו המין בפסח - מובטח לו שלא יהפא כל השנה (הארז"ל)

עמ"י

עש"י

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

רבנו יוסף קארו

רבנו יוסף קארו זי"ע
בין מורי בני ירושלים
שם עמיתו ופניו
ר' נפתלי חיים הלוי
ובין מורי בניו
בית מדרשו בירושלים

רבנינו משה איסרליש

רבנו משה איסרליש זי"ע
בין מורי בני ירושלים
שם עמיתו ופניו
ר' נפתלי חיים הלוי
ובין מורי בניו
בית מדרשו בירושלים

י ניסן
יום כ"ו
קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום - עמוד אחד ליום

גליון כ"ו

תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנינו וצעה ללמוד. כדי שביאנו תלמוד לרבי מעשה. ולרבי מדות וישות. ולרבי ודיעת התורה. ונהררנו וישיה לשם יחד קודש ברין הוא וישיבנהיה בשם יהויה ובשם אר"י מכתבדים יאהרונה" על ורבי הנעלים ברחלו וקחמו כהנהנהו שלים בשם כל ישראל.

סדר הלימוד ליום י' ניסן יום כ"ו משלשים יום קודם הפסח

סימן תפ - סדר כוס רביעי, וכו סעיף אחד

א. מתחיל לא לנו וגומר עליו את ההלל ואינו אומר יהללך אלא אומר אחר גמר ההלל הלל הגדול שהוא מהורו לה' עד על נהרות ככל שהם כ"ו כי לעולם חסדו ואחר כך אומר נשמת כל חי וישתבח עד מעולם ועד עולם אתה אל ואז יאמר יהללך עד מלך מהולל בתשבחות ושותהו בהסיבה בלא ברכה תחלה (וכבר נתבאר לעיל סימן תע"ד דאנו נוהגין לברך ומברך אחריו על הגפן ואם שותהו בלא הסיבה צריך לשתות פעם אחרת בהסיבה (ועיין לעיל סימן תע"ב סעיף ז) ומברך לפניו בורא פרי הגפן לפי שהסיח דעתו מלשתות עור. הגה: ויש אומרים שיש לומר שפוך חמתך וכו' קודם לא לנו (ר"ן פרק ערבי פסחים) ולפתוח הפתח כדי לזכור שהוא ליל שמורים ובזכות אמונה זו יבא משיח וישפוך חמתו על העכו"ם (מהר"ב) וכן נוהגים ויכול לגמור הלל אף שלא במקום סעודה (רמב"ם והמגיד פרק ח')

סימן תפג - שלא לשתות אחר ארבע כוסות, וכו' ב' סעיפים

א. אחר ארבע כוסות אינו רשאי לשתות יין אלא מים. הגה: וכל המשקים דינן כיון (בית יוסף). ומי שהוא איסטניס או

תאב הרבה לשתות יכול לשתות כוס חמישי ויאמר עליו הלל הגדול (מרדכי):

ב. חייב אדם לעסוק בהלכות הפסח וביציאת מצרים ולספר בניסים ובנפלאות שעשה הקדוש ברוך הוא לאבותינו עד שתחטפנו שינה. הגה: וכל דין ליל ראשון יש גם כן בליל שני (אגור). ונוהגים שלא לקרות על מטתו רק פרשת שמע ולא שאר דברים שקורין בשאר לילות כדי להגן כי ליל שמורים הוא מן המזויקין:

סימן תפג - מי שאין לו מצה שמורה, וכו' סעיף אחד

א. מי שאין לו מצה משומרת אלא מזית מברך על אכילתו מרור ואוכל וכשגומר סעודתו ממצה שאינה משומרת מברך על אכילת מצה ואוכל אותה כזית ואינו טועם אחריו כלום. הגה: ומי שאין לו ב' הלילות רק ג' מצות יברך ליל ראשון המוציא ועל אכילת מצה וכן הכריכה הכל מן הפרוסה ושתי השלימות לליל ב' (אבודרהם בשם אבן ירח):

סימן תפג - דין מי שאין לו יין, וכו' סעיף אחד

א. מי שאין לו יין בליל פסח מקדש על הפת שמברך המוציא ובוצע ומניח ידיו עליו עד שגומר הקידוש ומברך על אכילת מצה ואוכל ואחר כך אוכל שאר ירקות ומסלק השלחן ואומר מה נשתנה וכל ההגדה עד גאל ישראל ומברך על המרור ואוכל ואחר כך

כורך מצה ומרור ואוכל. הגה: בלא ברכה. ובמקומות שנוהגים לשתות משקה הנעשה מדבש שקורין מע"ז יכול ליקח אותו משקה לארבע כוסות אם אין לו יין (מהר"ל). ויש אומרים שאין עושין קידוש על שאר משקין כמו שנתבאר לעיל סימן ער"ב סעיף ט'. ולי נראה דלענין ד' כוסות יש לסמוך אמאן דאמר דמקדשין על שאר משקין אם הוא חמר מדינה כמו שנתבאר לעיל סימן ער"ב:

סימן תפד - דין מי שרוצה לעשות חסד בהרכה בתים, וכו' סעיף אחד

א. בתי דבעי לברוכי כהרי או בתלתא מאן מברך ברישא כביתיה ואכיל כל מאי דצריך ומברך ברכת המזון והדר מברך לכל חד וחד כביתיה ושתי אינהו ושתי אינהו כסא דקידושא ודאגדתא ואכיל ירקי ואכלו ירקי ומצה ואיהו לא אכיל ושתי בהדיהו ושביק להו למגמר סעודתייהו ומברכי אינהו ברכת המזון ואי לא ידעי יקרא מלה במלה והדר אזיל לביתא אחריא ועביד הכי והדר אזיל לביתיה וגמר הלילא ושתי כסא ושתי כסא דהלילא ואי בעי לאקדומי להנך בתי ברישא בריך להו ולא אכיל ולא טעים והדר אזיל לביתיה ומקדש ואם ירצה יגמור הכל בביתו ואחר כך ילך ואחר כך ילך לקדש בבתים האחרים ולא יאכל וישתה עמהם:

הנה מוכא באן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קודם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קודם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בקתי כנסיות ובקתי מדרשות. ובשמחות. ולכל העברים ונדידים. ונבנות את הכרבים להיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכה' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה'! וככל המזכר את הרבים 'ני ניסן'. יום כ"ו משלשים יום קודם הפסח! זכר פנינים צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארצה 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
 שעל ידי 'מפעל גולמי ללימוד שולחן ערוך מהבד עם רב"א'
 הזהיר ממשדו חמץ בפסח – מוכבטח לו שלא יחמא כל השנה (האר"ז"ל)

עשרו

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זצ"ל
 מנהל מכון 'הלכות פסח לשלשים יום'
 מנהל מכון 'שולחן ערוך מהבד עם רב"א'
 ירח אדר תשס"א (אדר א' תשס"א)
 יום מנוחה חובה
 (בגב אזורי ישראל וירושלם)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום

יא ניסן
 [יום כ"ז]
 משלשים יום
 קודם הפסח

הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו ובנו משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצות בעצות הלכות חג בחג

ג' לניסן
 כ"ז

עמ"י

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זצ"ל
 מנהל מכון 'שולחן ערוך מהבד עם רב"א'
 ירח אדר תשס"א (אדר א' תשס"א)
 יום מנוחה חובה
 (בגב אזורי ישראל וירושלם)

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שביאני הפלמוד לירי מעשה. נלירי מדות ישרות. נלירי נדועת התורה.
 נהתיני עושה לשם יחד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתתדים יאהרונה"י
 על ידי הנעלם ברחליו ורחמינו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

לגמור את כולו אינו צריך לחזור אלא למקום פסוק:
ב. בהלל אפילו עשרה קורין כאחד:
ג. מוציאין שני ספרים וקורין בראשון חמשה גברי (ואם מוסיפין ביום טוב עיין לעיל ריש סימן רפ"ב) בפרשת בא מן משכו עד מארץ מצרים על צבאותם ומפטיר קורא שבני בפרשת פינחס ובחורש הראשון ומפטיר ביהושע בעת ההיא ומתפללין תפלת מוסף ואין מזכירין גשם מכאן ואילך (ועיין לעיל סימן קי"ד סעיף ג') וכן פוסקים משם ואילך מלשאל בברכת השניים. הגה: ונוהגין לומר בכל יום טוב בתפלת מוסף פסוקי מוסף היום אחר שאמר על ידי משה עבדך כאמור:

סימן תפט – סדר תפלת ליל שני של פסח, וספירת העומר, ובו ' סעיפים
א. בליל שני אחר תפלת ערבית מתחילין לספור העומר ואם שכח לספור בתחלת הלילה הולך וסופר כל הלילה ומצוה על כל אחד לספור לעצמו וצריך לספור מעומד ולברך תחלה וסופר הימים והשבועות כיצד ביום הראשון אומר היום יום אחד (בעומר) עד שמגיע לשבעה ימים ואז יאמר היום שבעה ימים שהם שבוע אחד (בעומר) וביום שמיני יאמר היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד (בעומר) וכן עד שגיע לארבעה עשר יאמר היום ארבעה עשר ימים שהם שני שבועות (בעומר) ועל דרך זה מונה והולך עד מ"ט יום:

ב. אין שליה צבור מקדש בבית הכנסת:
**ג. שכח לומר אתה בחרתנו ואמר יעלה ויבא יצא. הגה: ואפילו היה שבת אם הזכיר ביעלה ויבא יצא (בית יוסף בשם אורחות חיים). ואם אמר אתה בחרתנו והזכיר בו שבת אפילו הכי צריך לחזור ולהזכירו ביעלה ויבא (תשובת מהר"ל) מיהו אם לא הזכירו ביעלה ויבא אין צריך לחזור (בית יוסף). ושליח ציבור ששכח להזכיר של יום טוב בשחרית עיין לעיל סימן קכ"ו:
ד. בליל ראשון של פסח גומרין ההלל בצבור בנעימה בברכה תחלה וסוף וכן בליל שני של שני ימים טובים של גלויות. הגה: וכל זה אין אנו נוהגים כן כי אין אנו אומרים בלילה בבית הכנסת ההלל כלל:**

סימן תפח – סדר תפלת שחרית של פסח, ובו ג' סעיפים
א. שחרית נכנסים לבית הכנסת וקורים הזמירות של שבת ומתפללין תפלת שחרית וגומרין ההלל (ומברכין לקרות ההלל). ואין מנסיקין בו אלא כדרך שאמרו בקריאת שמע באמצע הפרק שואל בשלום אביו או רבו ומשיב שלום לאדם נכבד שנתן לו שלום ובין הפרקים שואל בשלום אדם נכבד ומשיב שלום לכל אדם. הגה: (ודוקא בב' ימים הראשונים שגומרים בהם ההלל דינא הכי לענין הפסקה אבל בימים שאין גומרין עיין לעיל סימן תכ"ב סעיף ד'). ואם פסק באמצע ושהה אפילו כדי

סדר הלימוד ליום י"א ניסן יום כ"ז משלשים יום קודם הפסח

סימן תפח – דין מי שנשבע שלא לאכול מצה, ובו סעיף אחד
א. אמר שבועה שלא אוכל מצה סתם אסור לאכול מצה כליל פסח אמר שבועה שלא אוכל מצה כליל פסח לוקח ואוכל מצה כליל פסח:
סימן תפז – שיעור כזית, ובו סעיף אחד
א. שיעור כזית יש אומרים שהו כחצי ביצה. הגה: ויאלצנו ביחד ולא מעט מעט ובירקות צריך למעך חלל האויר שבין הירק ולשער שיעור הכזית בירקות עצמן ולא באויר שביניהם:
סימן תפז – סדר תפלת ערבית של פסח, ובו ד' סעיפים
א. ערבית סדר היום ערבית ושחרית ומנחה אומר ג' ראשונות וג' אחרונות שלש ראשונות ושלש אחרונות וקדושת היום באמצע אתה בחרתנו וכו' ותתן לנו ה' אלהינו את יום חג המצות הזה את יום טוב מקרא קדש הזה (ועיין לקמן סימן ת"צ סעיף ג') זמן חירותנו יעלה ויבא והשיאנו והותם מקדש ישראל והזמנים ואם אמר מקדש השבת וחזר בו תוך כדי דיבור יצא אחרי שהוא יודע שהוא יום טוב ואם חל בשבת אומר את יום המנוחה הזה ואת יום חג המצות הזה והותם מקדש השבת וישראל והזמנים ואין אומרים ברכה מעין שבע:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחר ליום. כך נגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. והנה מבטח שלא יחמא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות כן עולם הקא"ע על ידי לימוד 'הלכות פסח' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה'! וכל המזכה את הרבים [וי"א ניסן]. יום כ"ז משלשים יום קודם הפסח זוכה לבנים צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם התג
 שעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מהבד' עם רבמ"א
 וזהויר ממישהו המין בפסח – מוכתה לו שלא יהמא כל השנה (הארז"ל)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום
הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו ובגן משה תיקון להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בעניני
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לירי מעשה. ולידי מדות ישרות. ולידי ידועת התורה.
 ונתקני עושה לשם הנהיג קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה"ה ובשם אדנ"י מתנתקדים יאהרונה"
 על ידי הנעלם בך חילו וקיימו ביהודה שלום בשם כל ישראל.

בפסח דיאשיהו מוישלח המלך עד
 ואחריו לא קם כמוהו:
 ב. יום ג' שהוא חולו של מועד ערבית
 ושחרית ומנחה מתפלל כדרכו ואומר
 יעלה ויבא בעבודה ואם לא אמרו
 מחזירין אותו וכן מזכירו בברכת
 המזון ואם לא אמרו אין מחזירין
 אותו ובמוסף מתפלל כדרך שמתפלל
 במוסף של יום טוב. הגה: אלא
 כשמגיע לעל ידי משה עבדך מפי כבודך
 כאמור ואמר והקרבתם עולה וגו' עד ושני
 תמידין כהלכתן (טו):
 ג. נוהגים שביום טוב אומר את יום טוב
 מקרא קדש הזה ובחולו של מועד
 אומר את יום מקרא קודש הזה. (ואנו
 אין נוהגין לומר מקרא קדש כלל לא ביום
 טוב ולא בחול המועד) (טו):
 ד. כל הימים של חולו של מועד ושני
 ימים אחרונים של יום טוב קורין
 ההלל בדילוג כמו בראש חודש:
 ה. סימן הפרשיות של שמונת ימי הפסח
 משך תורא קדש בכספא פסל
 במדברא שלח בוכרא וזה הסדר לא
 ישתנה כי אם כשחל פסח ביום ה'
 שביום שלישי שהוא שבת קורא ראה
 אתה אומר אלי שהוא פסל וביום א'
 ב' ג' קורין קדש בכספא במדברא:

שהוא סבור שהם ד' וזכור וסיים בה'
 והם ה' או איפכא שהם ד' ופתח
 אדעתא דלימא ארבעה וטעה וסיים
 בה' אינו חוזר ומברך:
 ז. שכה ולא בירך כל הלילה יספור ביום
 בלא ברכה:
 ח. אם שכה לברך באחד מהימים בין
 יום ראשון בין משאר ימים סופר
 בשאר ימים בלא ברכה אבל אם הוא
 מסופק אם דילג יום אחד ולא ספר
 יספור בשאר ימים בברכה:
 ט. ליל שבת וליל יום טוב מברכים
 וסופרים אחר קידוש בבית הכנסת
 ובמוצאי שבת ויום טוב קודם הבדלה
 אחר קדיש תתקבל וכשחל יום טוב
 האחרון של פסח במוצאי שבת דאז
 אומר קידוש והבדלה בפעם אחת יש
 לספור קודם שמברכין על הכוס בבית
 הכנסת. הגה: ואם אין לו יין וצריך
 לקדש יקנה"ז עיין לעיל סימן רצ"ו:
 י. אסור לאכול חדש אף בזמן הזה בין
 לחם בין קלי בין כרמל עד תחלת ליל
 י"ח בניסן ובארץ ישראל עד תחלת
 ליל י"ז בניסן:
סימן תצ – סדר תפלת יום שני,
ותפלת חולו של מועד, ובו ט'
סעיפים
 א. ביום שני קורין בפרשת אמור שור או
 כשב עד סוף הענין ומפטיר קורא
 כמו ביום ראשון ומפטיר במלכים

סדר הלימוד ליום י"ב ניסן
יום כ"ח משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תפט – סדר תפלת ליל שני של
פסח, וספירת העומר
 א. אם טעו ביום המעונן ובירכו על
 ספירת העומר חוזרים לספור
 כשתחשך והמדקקים אינם סופרים
 עד צאת הכוכבים וכן ראוי לעשות:
 ג. המתפלל עם הצבור מבעוד יום מונה
 עמהם בלא ברכה ואם יזכור בלילה
 יברך ויספור. הגה: ואפילו ענה אמן על
 ברכת הקהל אם היה דעתו שלא לצאת
 יחזור ויברך ויספור בלילה (בית יוסף בשם
 רשב"א):
 ד. מי ששואל אותו חבירו בין השמשות
 כמה ימי הספירה בזה הלילה יאמר
 לו אתמול היה כך וכך שאם יאמר לו
 היום כך וכך אינו יכול לחזור ולמנות
 בברכה אבל קודם בין השמשות כיוון
 שאינו זמן ספירה אין בכך כלום.
 הגה: וכשהגיע הזמן אסורים לאכול עד
 שיספור ואפילו התחיל לאכול פוסק
 וסופר מיהו אם התחיל לאכול קודם
 שהגיע הזמן אינו צריך להפסיק אלא
 גומר אכילתו וסופר אחר כך (דברי עצמו
 למאן דאמר ספירה בזמן הזה דאורייתא):
 ה. אם אינו יודע החשבון ופתח אדעתא
 דלטיים כמו שישמע מחבירו ושתק
 עד ששמע מחבירו וסיים כמוהו יצא:
 ו. אם פתח ואמר ברוך אתה ה' אלהינו
 מלך העולם אדעתא דלימא היום ד'

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחזיק שלשים יום קדם הפסח. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות
 פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח שלא יחשא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל
 החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות בן מולך הבא על ידי לימוד הלכות בכל יום. שהוא תורה לשמה!
 וכל המזכה את הרבים וי"ב ניסן. יום כ"ח משלשים יום קודם הפסח וזכה לבנים צדיקים!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל ארץ 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מחבר עם רבדאי' הזחיר ממשחו המין בפסח – מרבטח לו שלא יחטא כל השנה (הארז"ל) עש"ו

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום
הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
גליון כ"ט
תנו ובגן חשה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שביאני המלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יגיעת התורה. ונברכיני עושה לשם יחוד קודש שא ברית הוא ושכינותיה בשם יהוה ובשם אדני מתנתתרים יאהרונות" על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

נהגו להתענות ועושין אותו כמו תענית צבור לקרות ויחל (טור):
סימן תצג – דינים הנהגים בימי העומר, ובו ד' סעיפים
א. נוהגים שלא לישא אשה בין פסח לעצרת עד ל"ג לעומר מפני שבאותו זמן מתו תלמידי רבי עקיבא אבל לארס ולקדש שפיר דמי ונשואין נמי מי שקפץ וכנס אין עונשין אותו. הגה: מיהו מל"ג בעומר ואילך הכל שרי (אבודרהם ובית יוסף ומנהגים):
ב. נוהגים שלא להסתפר עד ל"ג לעומר שאומרים שאז פסקו מלמות ואין להסתפר עד יום ל"ד בבוקר אלא אם כן חל יום ל"ג ערב שבת שאז מסתפרין בו מפני כבוד השבת. הגה: ובמדינות אלו אין נוהגין כדבריו אלא מסתפרין ביום ל"ג ומרבים בו קצת שמחה ואין אומרים בו תחנון (מהרי"ל ומנהגים). ואין להסתפר עד ל"ג בעצמו ולא מבערב (מהרי"ל). מיהו אם חל ביום ראשון נוהגין להסתפר ביום ו' לכבוד שבת (מהרי"ל). ומי שהוא בעל ברית או מל בנו מותר להסתפר בספירה לכבוד המילה (הגהות מנהגים):

ההפטורה לפסח לא באמצע ולא בחתימה ונוהגין לומר שיר השירים בשבת של חול המועד ואם שבת ביום טוב האחרון אומרים אותו באותו שבת וכן הדין בסוכות עם קהלת ונוהגין לומר רות בשבועות (אבודרהם). והעם נהגו שלא לברך עליהם על מקרא מגילה ולא על מקרא כתובים:
סימן תצא – סדר הבדלה במוצאי יום טוב, ובו ב' סעיפים
א. במוצאי יום טוב בין במוצאי יום טוב לחול בין במוצאי יום טוב לחולו של מועד מבדיל בתפלה כמו במוצאי שבת אלא שאינו מברך לא על הנר ולא על הבשמים:
ב. יום טוב שחל להיות במוצאי שבת אומר באתה בחרתנו ותודיענו:
סימן תצב – דין תענית שני וחמישי ושני אחר המועדים, ובו סעיף אחד
א. יש נוהגים להתענות שני וחמישי ושני אחר הפסח וכן אחר חג הסוכות וממתינים עד שיעבור כל חדש ניסן ותשרי ואז מתענים. הגה: מיד שני וחמישי ושני שאפשר להתענות (דברי עצמו). ובאשכנז וצרפת

סדר הלימוד ליום י"ג ניסן
יום כ"ט משלשים יום קודם הפסח
המשך סימן תצ – סדר תפלת יום שני ותפלת חולו של מועד
ו. בכל ימי חול המועד ושני ימים טובים אחרונים קורים (הרביעי) בספר שני בקרבנות המוספין שבפינתם ומתחיל והקרכתם עד סוף פיסקא:
ז. בליל יום טוב האחרון מקדשין על היין ואין אומרים זמן. הגה: ואומרים בתפלה ובקידוש זמן חירותנו כמו ביום טוב ראשון (מהרי"ל ומנהגים):
ח. מפטירין ביום שביעי וידבר דוד וביום השמיני עוד היום בנוב לעמוד:
ט. שבת שחל בחול המועד ערבית שחרית ומנחה מתפלל כדרכו של שבת ואומר יעלה ויבא בעבודה ובמוסף אומר סדר מוסף יום חול המועד אלא שמזכיר של שבת ואומר ותתן לנו את יום המנוח הזה ויום חג המצות הזה וכן אומר את מוספי יום המנוח הזה ויום חג המצות הזה וחותרם מקדש השבת וישראל והזמנים ומפטירין היתה עלי. הגה: ואין מזכירין בברכת

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחר ליום. כך ילמוד כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מוכנה שלא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל החברים וידידים. לזכות את הרבים להיות 'בן עולם הפא' על ידי לימוד 'הלכות' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה' וכל המזכה את הרבים [וי"ג ניסן]. יום כ"ט משלשים יום קודם הפסח זוכה לזמנים בדיקום!

מכון 'הלכות פסח לשלשים יום' – ללימוד כל אורח 'הלכות פסח' שלשים יום קודם החג
 שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מוצר עם רמ"א'
 הזהיר ממישהו חמץ בפסח – מרבטח לו שלא יחטא כל השנה (האר"י שלי)

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח
קודם הפסח שלשים יום
הלכות פסח לשלשים יום
לימוד שולחן ערוך הלכות פסח
לשלשים יום – עמוד אחד ליום
תנו ובגן משה תיקן להם ישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. כדי שביאני התלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ישרות. ולידי ידיעת התורה.
 ובהיני עושה לשם יחוד קודם שא ברוך הוא ושכינתיה בשם יהוה וקשם אדני מתקדמים יאהדונה"י
 על ידי הנעלם בהחילו ורהימו ביהודיא שלים בשם כל ושראל.

בכללה או אשכנו בכללה כיחידים
 דמו בשומע תפלה ומיהו אם בארץ
 אחת כולה הצריכים מטר כימות
 החמה טעה בה יחיד ושאל מטר
 בכרכת השנים (אם רוצה) חוזר
 ומתפלל בתורת נדבה בלא שאלה
 בכרכת השנים (אבל אינו מחויב לחזור
 כלל) (בית יוסף בשם מהר"א והרמב"ן והר"ן
 סבירי להו כהרא"ש):

ג. אם שאל מטר כימות החמה מחזירין אותו:

ד. אם לא שאל מטר כימות הגשמים מחזירין אותו אף על פי ששאל טל אבל אם שאל מטר ולא טל אין מחזירין אותו:

ה. אם לא שאל מטר וזכר קודם שומע תפלה אין מחזירין אותו ושואל בשומע תפלה. (ואם היה לו תענית וצריך לומר עננו יאמר השאלה קודם עננו) (אבודרהם). ואם לא נזכר עד אחר שומע תפלה אם לא עקר רגליו חוזר לכרכת השנים ואם עקר רגליו חוזר לראש התפלה ואם השלים תפלתו ואינו רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו אף על פי שעדיין לא עקר רגליו כעקורים דמי ואם נזכר אחר שחתם שומע תפלה קודם שהתחיל רצה נראה שאומר ותן טל ומטר ואחר כך אומר רצה:

אתמול ומפטיר בחבוקק מן וה' בהיכל קדשו עד למנצח בנגינותי:

ג. אסור להתענות במוצאי חג השבועות. הגה: ואין אומרים תחנון מתחלת ראש חדש סיון עד ח' בו דהיינו אחר אסרו חג (הגהות מיימוני הלכות תפלה ומנהגים). ונוהגין לשטוח עשבים בשבועות בבית הכנסת והבתים זכר לשמחת מתן תורה ונוהגין בכמה מקומות לאכול מאכלי חלב ביום ראשון של שבועות: ונראה לי הטעם שהוא כמו השני תבשילין שלוקחים בליל פסח זכר לפסח וזכר לחגיגה כן אוכלים מאכל חלב ואחר כך מאכל בשר וצריכין להביא עמהם ב' לחם על השלחן שהוא במקום המזבח ויש בזה זכרון לב' הלחם שהיו מקריבין ביום הבכורים:

סימן קיז – דיני ברכת השנים, ובו ה' סעיפים

א. ברכת השנים צריך לומר בה בימות הגשמים ותן טל ומטר ומתחילין לשאול מטר בחוצה לארץ בתפלת ערבית של יום ס' אחרי תקופת תשרי (ויום התקופה הוא בכלל הס'. הגהות מיימוני פרק ב'). ובארץ ישראל מתחילין לשאול מליל ז' במרחשון ושואלין עד תפלת המנחה של ערב יום טוב הראשון של פסח ומשם ואילך פוסקין מלשאול:

ב. יחידים הצריכים למטר בימות החמה אין שואלין אותו בכרכת השנים אלא בשומע תפלה ואפילו עיר גדולה כנגוה או ארץ אחת כולה כמו ספרד

סדר הלימוד ליום ערב פסח יום ל' משלשים יום קודם הפסח

המשך סימן תצג – דינים הנוהגים בימי העומר

ג. יש נוהגים להסתפר בראש חדש אייר וטעות הוא בידם. הגה: מיהו בהרכה מקומות נוהגים להסתפר עד ראש חדש אייר ואותן לא יסתפרו מל"ג בעומר ואילך אף על פי שמותר להסתפר בל"ג בעומר בעצמו. ואותן מקומות שנוהגין להסתפר מל"ג בעומר ואילך לא יסתפרו כלל אחר פסח עד ל"ג בעומר. ולא ינהגו בעיר אחת מקצת מנהג זה ומקצת מנהג זה משום לא התגודדו וכל שכן שאין לנהוג היתר בשתיחן (דברי עצמו):

ד. נהגו הנשים שלא לעשות מלאכה מפסח ועד עצרת משקיעת החמה ואילך:

סימן תצד – סדר תפלת חג השבועות, ובו ג' סעיפים

א. ביום חמשים לספירת העומר הוא חג השבועות וסדר התפלה כמו ביום טוב של פסח אלא שאומרים את יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו וגומרים ההלל ומוציאין שני ספרים וקורין בראשון חמשה מבחדש השלישי עד סוף הסדר ומפטיר קורא בשני וביום הבכורים ומפטיר במרכבה דיחזקאל ומסיים בפסוק ותשאני רוח:

ב. ביום השני קורים בפרשה כל הבכור עד סוף הסדרא ומפטיר קורא כמו

הנה מובא פאן ספר שולחן ערוך הלכות פסח מחולק לשלשים יום קדם הפסח. עמוד אחר ליום. כך יגמור כל הלכות פסח קדם חג הפסח. ויהיה מבטח ש'לא יחטא כל השנה. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולקבץ הסברים ודריים. לזכות את הרבים להיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכה' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה'! וכל המזכה את הרבים [י"ד ניסן]. יום ל' משלשים יום קודם הפסח! זוכה לבנים צדיקים!

סֵפֶר
זוהר לְפוֹרִים הַשָּׁלֵם

כִּרְד א'

מִיָּדָה - רֵשֵׁב"י